Veronica Ioanicescu

Marilena Barață-Neguț

Între vis și realitate

Editura "Brio Star"

Prefaţă

Iată o carte mult aşteptată! S-au scris şi se vor mai scrie cărți de vise sau cărți despre vise. Această carte însă se datorează unei (co)autoare ce are o dublă calitate! Profesoara Veronica Ioanicescu din Piteşti este, înainte de toate, o extrasenzitivă, înzestrată nu numai în domeniul viselor premonitorii, dar acum constatăm că are şi certe calități în privința scrisului, întrucât ne-a oferit un volum doct, documentat, instructiv şi interesant pentru toate categoriile de cititori.

Colaborarea celor două autoare este complexă, completă şi interesantă şi probabil că depăşeşte cu mult relația stabilită prin această carte. Ambele sunt preocupate de fenomenele paranormale, Marilena Parată având inițiativa unor interesante emisiuni pe postul televiziunii Piteşti, intitulate „între normal şi paranormal", iar Veronica Ioanicescu, fiind autoarea rubricii „Banca de vise premonitorii" într-un cotidian local de mare tiraj, a făcut publice anumite vise cărora le-a adăugat şi o interpretare în manieră proprie. Timpul a confirmat veridicitatea unora dintre, ele, iar rubrica rămâne o premieră națională.

Aşadar, s-a scris şi se va mai scrie mult despre visele premonitorii, dar foarte putini dintre autori au fost sau vor proveni dintre cei cu capacități premonitorii, aspect (paranormal') la care vom reveni spre final ...

Aşa cum arată psihologia (şi parapsihologia), visele fag. parte din viața noastră; un om n-ar putea trăi, dacă

n-ar dormi şi n-ar visa în timpul somnului. Afirmă psihologii - dacă nu greşim - că în timpul somnului, când organismul uman se odihneşte, mecanismul viselor constituie o posibilitate de defilare, de debarasare de unele trăiri din ziua si zilele precedente, fără de. care continuarea vieții normale, sănătoase, ar cam fi imposibilă. S-au făcut şi experiențe! Privându-l pe om de somn (şi de vise) sau numai de vise, timp de mai multe zile, acesta s-ar resimți puternic, riscând să se îmbolnăvească ori şi mai rău! Noi suntem de acord că omul nu poate trăi fără vise, dar îl evocăm mai departe pe marele nostru savant şi literat, ilustrul Bogdan Petriceicu Haşdeu, care are contribuții (majore) de pionierat şi în domeniul viselor şi în parapsihologic. Spunea el, cu aproape un secol în urmă (în „Sic cogito"), că omul, în timpul somnului, prin vise, se „dezmărgineşte", intră adică în contact cu viața astrală infinită, savantul realizând şi o demonstrație, riguroasă. Astfel încât, alături de el, considerăm şi noi că în vise nu ne defulăm de trăirile anterioare, ci continuăm să trăim, împlinindu-ne viața materială în mod spiritual; viața spirituală, astrală sau cum vrem să-i spunem, fiind complementară ființei umane, cealaltă jumătate a întregului. Faptul că unele, dintre, visele noastre (pentru că nu toate sunt premonitorii) se şi întâmplă ulterior e încă o dovadă în acest sens.

Suntem convinşi că alegerea pe care au făcut-o autorii pentru publicarea unor vise premonitorii în „Banca de vise" n-a fost întâmplătoare, şi nici modul cum

au fost interpretate, curajos şi multivalent, vizând o paletă mai complexă de implementare, de la „Vis pentru tânăra generație” la „Vis special” sau „Vis pentru oraşul nostru”.

Vom mai remarca, referindu-ne la carte, că autoarele desfăşoară o prodigioasă documentare, reuşind prin aceasta şi o cuprinzătoare analiză a visului în viață, în optica ştiinței, în artă, cu deosebire în beletristică, având aplicații argumentate la obiect, examinat după rigorile moderne.

Revenind la capacitatea premonitorie a Veronicăi Ioanicescu, aceasta dă o valență în plus lucrării, ca provenind din partea unui practician foarte dotat, spunem noi., asumându-ne toate riscurile.

Corin Bianu

Capitolul 1 - În loc de introducere

Motto:

„E mai bine sa faci cel mai mărunt lucru din lume, decât să pierzi timpul fără sa faci nimic”.

Goethe

Visul este starea la care ne gândim deseori cu plăcere, uneori cu teamă, alteori punându-ne întrebări:

- Când visăm?
- De ce visăm?
- Ce sunt visele noastre?

- Cine visează?

- Putem crede în visele noastre?

Dar toate întrebările legate de vis converg spre alte întrebări:

- Oare ne pot ajuta visele? Cum?

Am încercat să găsim răspunsul întrebărilor enumerate, poate şi al altora, dar am dori să dăm cititorilor Visul ca temă de gândire pentru prezent şi pentru viitor, iar întrebărilor la care noi nu vom putea răspunde timpul şi poate dumneavoastră le veți răspunde cu siguranță. Toate interogațiile se pare că se reduc la una singură: în ce măsură ştiința ne poate ajuta mai mult în autocunoaştere prin misterul, frumosul şi poate adevărul acelor momente uneori de neuitat ale Visului?

Visul privit de-a lungul timpului apare ca mister, fascinație, superstiție, credință, el a fost studiat sub aspect biologic, psihologic, fiziologic, ca vis normal, hipnotic sau patologic. Sunt viețuitoare care dorm mai mult, altele mai puțin, altele nu dorm deloc (Efemeridele), dar numai mamiferele şi omul visează. S-a studiat visul la pisică, la câine şi la om. Omul ca ființă cugetătoare cu un destin specific, diferit de cel al animalelor, a „utilizat visul pentru a-şi explica sieşi şi comunității anumite acte, pe care altfel nu şi le putea explica". Explicarea şi explorarea viselor au fost mult timp socotite ca ştiință, dar ele rămân pentru marea majoritate a oamenilor ca o artă, deoarece libertatea existenței în vis ne ajută să depăşim anumite momente.

S-a stabilit şi se cunoaşte că o treime din timpul adultului este ocupat de somn şi s-a calculat proporţia aproximativă a timpului ocupat de vis, acesta nefiind un fenomen continuu, ci doar o secvență dintr-un anumit moment al somnului.

Visul ne transpune în aşa-numita „lume a viselor" unde apare misterul, un alt Univers cu imagini noi, persoane cunoscute şi necunoscute, acțiuni repetate sau acțiuni care n-au fost gândite sau studiate anterior, senzații de bine, senzații de rău, de coşmar etc.

Visul n-a încetat să mai constituie şi astăzi baza unor dispute între medici, biologi, psihiatri, clerici şi chiar adepți ai fenomenelor paranormale: Cunoaşterea şi lărgirea orizontului în explicarea fenomenelor parapsihologice nu ne îndreptățesc oare să-i atribuim visului şi alte dimensiuni?

Fascinația visului nu l-a lăsat nici în afara unor explicații, analogii, analize, începând din antichitate şi până azi, când se scrie din ce în ce mai mult despre vis. Subliniind că visul presupune participarea psihicului uman nemijlocit sau prin forme ca telepatia, clarviziunea, premoniția, nu mai putem privi visul prin prisma materialist - dialectică de până acum. El trebuie privit multidimensional, dar legat de Timp cu cele trei

„timpuri" ale sale astfel: timpul trecut - prin experiența anterioară; timpul prezent - care implică în vis problemele cu care ne confruntăm şi care ne preocupă Intr-un anumit moment; şi timpul viitor - prin conexiunile care se fac pentru găsirea unor soluții, ale adevărului.

Pascal spune că omul este făcut să cunoască adevărul, dar adevărul din vis nu poate fi cunoscut întotdeauna, nu este coerent, dar are un înțeles şi posibilitatea de corespondență cu faptele sau întâmplările cotidiene. Adevărul din vis este un adevăr simbolic care, după Lucian Blaga, ar revela o lume a cunoaşterii, obscură dar organizată după legi superioare, căci ceea ce cunoaştem noi, în timpul conştient, este doar o mică parte, organizată fragmentar şi discontinuu, a marii organizări ce intervine în subconştientul colectiv. Visul are şi o strânsă legătură cu personalitatea fiecăruia dintre noi, cu memoria ante şi post vis, cu experiența şi gradul de cunoaştere şi poate, nu în ultimul rând, cu credința. El, visul, stă la granița dintre experiența anterioară şi imaginar, când timpul se comprimă, când imaginile apar şi dispar după un anumit cod, printr-o simbolistică aparte, care ne ajută printr-o intuiție internă să ne deschidem spre alte orizonturi. Anumite imagini din vis se memorează în copilărie, pentru tot restul vieții, dar unele dispar şi apar în anumite condiții, uneori formând un ciclu.

Oare ne putem gândi că fiecare dintre noi are o aşa numită „colecție de imagini" păstrate într-un „muzeu intim?" Putem crede că ni s-au transmis

genetic mesaje stocate sau anumite simboluri pe care le vedem transformate în imagini prin „mecanismele" perfecte ale creierului uman?

Sau putem crede că ni se transmit mesaje sub forma unor coduri pe anumite frecvențe şi lungimi de undă

pentru care nu s-au descoperit încă aparate de măsură? Să fie oare visul singura posibilitate de decodificare a mesajelor? Să încercăm să emitem şi ipoteza că visele pot avea la bază şi un alter ego? Se conturează din ce în ce mai clar ideea că visul este o formă de cunoaştere a altor dimensiuni ale Timpului şi ale Spațiului, idee care n-a fost străină cunoscătorilor în ale visului de acum câteva secole. Aşa stând lucrurile astăzi re dimensionând visul printr-o bună memorare şi interpretare, nu poate sta la baza unor răspunsuri care frământă de multă vreme creierul lui Homo sapiens? Poate chiar visul va găsi răspunsuri la întrebările:

„Cine suntem?"

„De unde venim?"

„încotro mergem?"

Şi o întrebare de dată mai recentă merită să fie menționată:

- Visul nu poate fi studiat şi interpretat, încât să fie folosit ca punct de plecare în cunoaşterea viitorului?

Ce poate fi mai aproape şi mai la îndemâna fiecăruia dintre noi, decât propriile vise? Sunt oameni care au crezut şi cred în vise. Oare ce-i determină? Intuiția, experiența, clarviziunea?

Dar iată am ajuns la alte întrebări, însă şi ele au stat la baza intenției noastre de a face o

documentare despre vis, care n-a avut la bază un studiu sistematic, dar preocuparea a fost generată de ceea ce au însemnat visele şi semnificațiile lor pentru noi de-a lungul anilor. Credem că a venit momentul să sperăm că

visul nu mai poate fi tratat şi interpretat cu ignoranță şi totodată credem că „lumea imaginară” a visului trebuie să ne determine să reflectăm conştient asupra „a ceea ce ştim, a ceea ce sperăm, a ceea ce facem când visăm”, interpunând relația dintre cauză şi efect, pentru a ne ajuta să ne cunoaştem ca ființe umane sau pentru a ne ajuta să cunoaştem divinul din noi.

Capitolul 2 - Visul în ştiință

Motto:

„În ştiință nu-i de ajuns să spui că ai dreptate, trebuie să şi dovedeşti”.

Petre Voncea

Comparativ cu importanța pe care o au în viața omului, despre „fenomenul somn” şi „fenomenul vis”, fenomene indisolubil legate, se ştiu puține lucruri

De-a lungul anilor sigur că au fost studiate şi raportate ştiinţific atât somnul, cât şi visul, dar raportarea la viaţa şi activitatea omului nu s-a făcut suficient.

Heraclit defineşte somnul ca „o închidere a canalelor simţului, în care organismul e rupt de mediul înconjurător, redus la imaginea visului şi căzut în uitare".

Studiul lui Galenius anticipează rolul hipotalamusului posterior în determinarea stării de veghe, dar „Descartes caută cauza somnului în blocajul oricărei reflectări senzorialo-motorii, iar somnul nu mai apare ca o imagine a morţii, ci ca o funcţie vitală, necesară recuperării energiei cheltuite în stare de veghe".

Astăzi nu se mai vorbeşte de somn ca despre „fratele geamăn al morţii şi tată al viselor" sau ca despre „taciturnul sol al unei taine fără margini" (Novalis), ci de mecanismele care stau la baza somnului normal şi patologic care au ca loc de desfăşurare „imperiul situat sub calota craniană a fiecăruia dintre noi", sub influenţa directă a talamusului şi a hipotalamusului.

Somnul este diferit în viaţa unui om, în funcţie de vârstă, de starea psihică, de starea generală a organismului, de problemele cotidiene, de cele familiale sau financiare etc. Somnul poate fi profund, prelungit, superficial, scurt, agitat, cu vise sau fără vise.

Civilizaţia contemporană reclamă tot mai des că omul contemporan doarme mai puţin, adoarme mai greu sau pe bază de somnifere, iar mecanismele somnului sunt perturbate şi de alternanţa veghe-somn, invers faţă de

ciclul nocturn-diurn. În mod cert omul din civilizațiile arhaice dormea mai mult şi avea şi alt tip de somn, în funcție de problemele şi vremurile în care trăia. Dacă civilizația contemporană impune un alt tip de somn, putem să ne gândim că impune şi un alt tip de vis?

Visul legat de semnificația lui îşi are originea în vremuri străvechi, dar a fost investit cu explicații, semnificații şi înțelesuri în funcție de perioada istorică, de nivelul de cultură al societății respective, de religie „de comunitate etc.

Oare visul contemporan nu trebuie să-l analizăm prin prisma omului contemporan?

Milinda Panha (sec. II î.Hr. - sec. II d.Hr.) prezintă pentru prima dată cele trei stări ale creierului în timpul producerii somnului. Mult mai târziu, în anul 1850, Alfred Maury propune prima interpretare în afara metafizicii a apariției visului, precizând că activitatea onirică apare în timpul somnului superficial sau când adormim şi somnul trece spre veghe. În lucrarea sa „Somnul şi visele" (1862), sugerează existența unei substanțe chimice produse de organism care provoacă sau opreşte somnul - induce sau anihilează visele.

Cercetarea visului capătă o nouă orientare în jurul anului 1900, datorită preocupărilor > ştiințifice ale lui Freud. Includerea visului în

domeniul neurofiziologiei s-a făcut după 1953, prin cercetările lui Aserinsky şi Kleitman. Cercetări de lungă durată au reliefat că apariția visului este periodică în timpul somnului. Aşa cum au arătat Passouant,

Popoviciu şi colaboratorii, visul apare la 90 de minute aproximativ în cursul somnului şi durează 15-20 de minute.

Starea de vis se caracterizează printr-o activitate corticală rapidă şi prin mişcări oculare. Jouvet şi colaboratorii săi au precizat că apar perioade de 6 minute caracterizate prin atonie musculară, activitate electrică a cortexului rapidă, propunând pentru această fază termenul de „somn paradoxal", considerându-l ca o „a treia stare de vigilență". Snyder consideră că acesta nu este somn, ci un alt „mod biologic de existență", diferit de starea de somn. Popoviciu şi colaboratorii lui au argumentat că „somnul paradoxal" nu este în realitate un „veritabil somn", ci o a „treia stare a creierului", iar acest tip de somn reprezintă 18-22% din durata somnului, în medie 80 - 120 minute. După Jouvet, într-o noapte se pot succeda 4-6 cicluri de somn şi faze paradoxale de „vis". Mulți autori consideră activitatea onirică echivalentă cu somnul paradoxal, având ca motivație că subiecții treziți într-o fază sau imediat după somnul profund îşi amintesc detaliile viselor. Abordarea metodologică de cercetare a somnului la om a reliefat apariția şi modificarea intensității unor fenomene ca: mişcările corpului, neregularități în respirație, tahicardie etc., în funcție de intensitatea trăirii şi „dramatismul visului". Visul este însoțit de o stare de excitație centrală, în

timpul căreia celulele nervoase prezintă stări de excitație asemănătoare cu o intensă stare de veghe. Aproximativ 70-80% din neuroni sunt supuşi unei

excitații maxime. Mişcările „visate” nu trebuie executate, iar stoparea lor se face printr-un sistem de neuroni specializați în acest sens. În felul acesta se explică „trăirea” stării de vis de către fiecare individ.

Cu toate cercetările efectuate şi concluziile clare asupra mecanismului de producere şi derulare a visului, acesta nu reprezintă o dovadă palpabilă pentru care să existe metode clasice sau moderne de investigare prin legi sau modele. Au fost studiate „mecanismele” viselor, dar nu visul în sine, el aflându-se la granița cunoaşterii. Gerard de Nerval susține că „visul şi viața sunt două lumi între care omul se zbate, atras în egală măsură” şi tot el precizează că visul este „o a doua viață”.

După descoperirea electroencefalogramei în 1924 de către psihiatrul german Berger, s-a înregistrat un progres în studiul somnului, stabilindu-se opt stadii:

I. Stadiul Beta: când creierul mic emite în medie 30 de pulsații pe secundă, de slabă amplitudine - stare de trezire activă;

II. Stadiul Alfa: undele emise de creier au o frecvență de 8-12/s - stare de veghe pasivă, antecamera somnului;

III. Stadiul Theta: creierul emite unde lente de mare amplitudine în număr de 4-6/s, este perioada de adormire şi durează în medie 5-20 de minute;

IV. Stadiul Sigma: creierul emite unde cu amplitudine” mare, cu ritm rapid 12-15/s, care alternează cu un ritm foarte lent. Este perioada somnului foarte uşor, cu durata de 10-40 de minute;

V. Stadiul Delta: creierul emite unde cu un ritm foarte lent 2-4/s, care formează somnul profund, cu durata de 10-30 de minute;

VI. Stadiul somnului profund (S.P.) durează în medie 15 minute, când creierul emite unde lente;

VII. Stadiul somnului cu vise sau somnul paradoxal.

Au urmat apoi alte descoperiri: în 1937, doctorul Bremer demonstrează că ritmul somn-veghe se datorează trunchiului cerebral, apoi în 1949 Moruzzi în Italia descoperă mecanismul deşteptării. După descoperirea adrenalinei se precizează şi rolul ei la trezire, apoi apar teorii asupra modalităților de apariție a somnului, teorii care n-au putut fi demonstrate. Alte studii au căutat să stabilească variațiile individuale care pot apărea la anumiți indivizi, între activitatea mentală a stării de veghe şi a stării de somn, adică între viața subiectului şi visul acestuia. Experimental, este greu de stabilit relația dintre activitatea zilei precedente şi visul care se produce, dar s-a putut demonstra că visele unor subiecți concordă cu visele sugerate în timpul hipnozei sau chiar pot fi influențate printr-o sugestie posthipnotică. Prin tehnici de asociație s-a putut stabili că unele gânduri, sentimente, trăiri dinaintea somnului joacă un rol important în cauzalitatea visului, la fel ca şi stresul. S-au cercetat şi visele în funcție de tipul de sistem nervos, de personalitate, de sex şi chiar în funcție de profesii, ajungându-se la ideea unor vise posibile, a unor vise imposibile sau a unor „vise operatorii”.

Dar „evenimentele visului” uneori nu au nici o tangență cu cele enumerate mai sus.

Se poate crede, după alți autori, că visul este o călătorie în timp şi spațiu a spiritului însoțit de mental. Timpul cât durează visul a fost menționat cu aproximație, dar derularea viselor ar necesita un alt timp, care poate fi d rect proporțional cu „timpul individual”. Facem din nou mențiunea că acesta prezintă un trecut, un prezent şi un viitor bine delimitate. Vorbind de timpul trecut, putem răspunde la întrebarea: cine suntem? Timpul prezent este timpul pe care-l trăim aici şi acum, iar timpul viitor este răspunsul la întrebarea: încotro ne îndreptăm?

Oare nu în funcție de „timpul individual” trăim într-un anumit mod sau ritm personal evenimentele, ne desfăşurăm viața într-o anumită direcție, cu interferențe între locuri şi persoane?

„Timpul individual” este un parametru paranormal specific fiecărui individ şi se poate percepe prin vis. „Timpul individual” este un fragment al „timpului cosmic” în care se integrează, în vis, călătorim în timpul cosmic cu ajutorul acestui „zeu” (mintea) care „îşi arată în vis puterea sa. El vede din nou tot ce a văzut, el aude din nou tot ce a fost auzit, el simte din nou tot ce a simțit în alte locuri şi-n alte țări. Ceea ce-i vizibil (în existența actuală) şi invizibil (din altă existență), ceea ce se aude şi nu se aude, ceea ce se simte şi nu se simte, ceea ce nu-i, totul e văzut de cel care-i totul” (Praşna Upanişad)

Poate visul ne va ajuta în scurt timp să privim şi să redimensionăm după alți parametri spațiul terestru şi

spațiul cosmic, spiritul individual şi spiritul divin, timpul individual şi timpul cosmic. Axa noastră de mişcare în vis nu ține cont de spațiul terestru şi cosmic. Traiectoria fiecăruia dintre noi se interferează cu alte traiectorii dinainte stabilite, dar comunicarea poate se face uneori numai prin vise!

Viteza noastră de mişcare poate este dată de combustiile interne, în funcție de ceea ce trebuie să întâlnim şi să înfăptuim. Poate anumite întâlniri sunt posibile numai aici, pe Pământ, unde suntem supuşi aceloraşi legi fizice. Celelalte întâlniri, întâlnirile cosmice, poate vor fi sau poate nu vor fi posibile în scurt timp, sau niciodată, iar „comunicarea cosmică" se poate face prin diferite forme, dar şi prin acea stare a creierului, despre care am amintit că este o stare specială, „a treia stare a creierului" sau un alt „mod biologic". Apare întrebarea: când va fi posibilă comunicarea? în timpul zilei, când în jurul nostru este mişcare, activitate, când sursa de energie solară inundă Pământul, sau în timpul repausului relativ, al somnului de noapte? De ce neuronii, în timpul visului, sunt supuşi unei puternice stări de excitație? Oare această stare nu se poate datora unui flux informațional pătruns prin căi extrasenzoriale? De ce se produc substanțe

specifice în timpul somnului şi al viselor? Energia necesară trecerii informației sub formă de simbol să fie oare o energie specifică (dar necesară) mecanismului de codificare şi decodificare a mesajelor? Desprinderea din corpul material pentru „călătoriile" din vis sau pentru

participarea la anumite acțiuni onirice are loc tot pe baza unei energii nedescoperite încă? Credem că ar trebui să ne gândim dacă această energie o putem obține în perfectul laborator uman sau o primim sub formă de influxuri energetice cosmice. Cine visează? Fiecare dintre noi! Dar nu toți visăm la fel, nu avem aceleaşi trăiri, aceleaşi revelații în vis. Să fie oare visele o reflectare a spiritualității noastre? Se pare că da ! Ce ne sugerează visele profetice? Ce ne spun apostolii despre „responsabilitatea" viselor lor? Credem că mai mult decât ne sugerează psihologia, psihanaliza, psihiatria.

Ion Țugui, în capitolul „Visul ca anticipație evenimențială" din cartea „Contacte cu Universul invizibil", scrie: „... nu ne rămâne decât Să dezlegăm visele care conțin cu adevărat semnificații probate. Astfel de analize aparțin psihologiei, antropologiei, psihanalizei şi psihiatriei ... Cu dezamăgire trebuie spus că traseul acesta nu duce la nici un rezultat. Urmând calea psihiatriei, şi ea abundă în cazuistici interpretate ştiințific, într-un vis de tip mesianic sau vizionar, medicul va distinge halucinații extraceptive care îşi creează de la sine elementele euforice, consolidând totodată o anume certitudine delirantă. Toate acestea psihiatrul le consideră drept corespunzătoare unor aspirații afective".

Se ştie că visul nu este încă bine studiat şi cunoscut, el fiind un ansamblu de fenomene reale şi ireale, care ne determină să ne gândim la frumos, la bine, formând poate o fereastră deschisă spre timp şi spațiu.

Poate procesele înregistrate pe creier în timpul visului, transferate pe anumite echipamente, să aducă răspunsuri spectaculoase sau poate chiar răsturnarea unor teorii considerate valabile mai multe secole.

Fizica aplicată, chimia, biologia, prin fundamentarea unor teorii asupra materiei vii în concordanță cu dezvoltarea corespunzătoare a tehnicii, nu se ştie cum şi în ce măsură vor influența societatea.

Studiile ştiințifice cu ajutorul aparatelor şi al echipamentelor nanometrice, aplicate la fenomenele parapsihologice şi chiar asupra fenomenului vis, vor fundamenta noi teorii, noi aplicații în viitor. Până atunci, însă, un aspect rămâne valabil: fiecare din noi ținem la porția noastră de onirism, la onirismul vieții noastre.

Visele au fost studiate şi interpretate. În literatura indiană din secolele XV-X î.Hr. visele ocupau un loc important în existența omului. La antici, ca şi la indieni, visul era socotit ca un mijloc „de a permite accesul la un alt univers, transcendental, străin de cel al veghei", formând o „împărăție" a viselor, cu îngeri şi demoni. Grecii antici „localizau" acest meleag lângă cel al „lumii morților". Indienii şi egiptenii considerau visul o altă stare de „existență", când omul poate să-şi

părăsească trupul şi „se reîntoarce spre lumea nereală, spre haos, într-un univers al forțelor fantastice". Visul era considerat ca o formă de acces la „tărâmul celălalt", cu toată bogăția, frumusețea şi fericirea ce le poate oferi, sau în lumea suferinței şi a demonilor, ceea ce împărțea visele în „vise bune" şi „vise rele".

Să credem că: „atât la Homer, cât şi în Biblie asistăm la un ciudat simbolism, în sensul că, zeu sau demon, visul se strecoară întocmai ca un suflu de aer printre spațiile porților, pentru a pătrunde în casa celui care doarme?" Dacă în China şi în India, în doctrina taoistă şi în yoga se dau şi unele explicații de interpretare şi de stăpânire a viselor, în funcție de „energia" („suflul") din creier şi de „meditația din momentul adormirii", am putea, punând cap la cap aceste segmente, să mergem cu întrebările puțin mai mult în profunzimea visului?

Visul, după anumite afirmații, este în relație „cu unele mistere radisferice, întâlniri cu unele curbe de energie aflate în interiorul scoarței pământeşti, intrate în relație cu persoana care doarme şi cu starea cosmică generală". Tradiția populară spune să ții minte visul când dormi prima dată într-un loc necunoscut, într-o casă nouă. De ce oare? Putem implica fenomenul de radiestezie în timpul visului? La ce poate duce orice concluzie? Bineînțeles, la o altă formă de cunoaştere şi de interpretare a visului!

Se studiază de ani: gândul, Somnul, visul. Aşa cum „ideile iau forma capului în care intră",

credem că şi visele depind de creierul care le produce. Fiecare individ visează intr-un mod personal şi considerăm că şi interpretarea se face în mod personal De aceea, se poate spune că există „tot atâtea interpretări, câți visători sunt' sau că „suntem visătorii viselor noastre". Visul este format din imagini. Dar imaginile trebuie „traduse". Mesajele viselor trec în conştient după

ce imaginile au trecut dintr-o emisferă în alta, de la stânga la dreapta. Se afirmă că omul având un creier format din două emisfere, cea stângă şi cea dreaptă, are o dublă personalitate şi este supus la o luptă neîntreruptă între analiză şi sinteză, între cuvinte şi imagini

Poate că şi personalitatea fiecăruia determină felul viselor. Nord-americanii au descoperit o moleculă în creier care determină somnul şi visul Se experimentează producerea somnului şi a viselor sub influența acestor molecule extrase din creierul animalelor în timpul somnului şi apoi injectarea la aceeaşi specie de animal (pisică), urmărindu-se reacția în timpul ' somnului. Rezultatele se mai interpretează încă.

Se mai cercetează visul pentru că nu este pe deplin cunoscut şi explicat. Să sperăm că ordinatoarele şi dialogul omului cu acestea în timpul somnului vor elucida ceea ce se încearcă de aproape 100 de ani de la primele interpretări ale lui Freud şi Yung.

Un alt unghi de refracție al visului ne induce alte întrebări şi alte răspunsuri.

Să fie visul în inconştientul stocat de milenii care se transmite genetic sau să fie o formă de cunoaştere, de informare... extrasenzorială?

Va putea ştiința viitorului să răspundă la câteva întrebări? La ce servesc visele? Pentru prezent, pentru viitor? Oare visul este o formă de contact cu lumea interioară sau cu lumea de dincolo de noi? Ne poate integra el în „ciclul lumii fără lume?”

Dar până atunci, să nu uităm ce spunea Antoine de Saint Exupery: „Esențialul este invizibil pentru ochi”!

Capitolul 3 - Visul în literatură

Motto:

„Eu cred ca visul este un fel ele adevăr care te ajută să ieşi dintr-o anumită situație”.

Beaudelaire

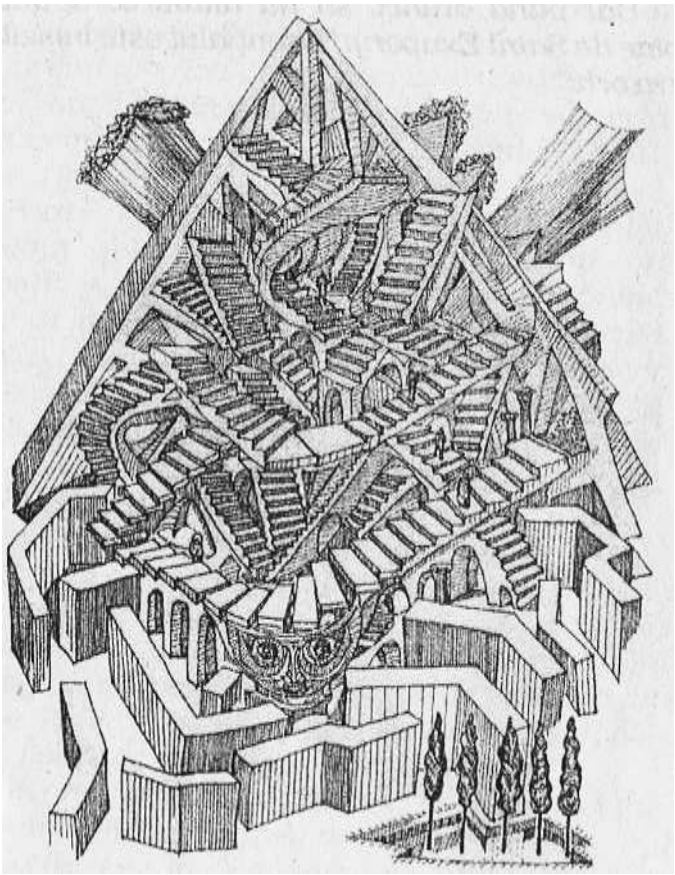

Deoarece visul poate intra în relație absolută cu toate artele, este un element esențial vieții şi creației, şi poate de aceea fenomenul oniric a generat şi a impus o vastă

literatură ştiințifică, beletristică, filosofică, descriptivă, explicativă, de-a lungul timpului, până astăzi.

Plutarh afirma: „Somnul este singurul dar gratuit pe care îl acordă zeii”.

Lucian Blaga în „Cântecul somnului” exprimă starea de trecere de la veghe la o altă stare a vieții psihice:

„Plăcut e somnul în care
Uiți de tine ca de-un cuvânt,
Somnul e umbra pe care
Viitorul nostru mormânt
Peste noi o aruncă în spațiul mut,
Plăcut e somnul, plăcut”

Legătura dintre trăirile sufleteşti şi vis a fost sugestiv reliefată într-un catren din „Luceafărul” „Ea îl privea cu un surâs,

El tremura-n oglindă,
Căci o urma adânc în vis,
De suflet să se prindă”.

Visul a fost folosit în artă, în muzică, dar în literatură fascinează prin ireal, prin simbolistică.

Este cunoscut faptul că romantismul a avut deseori la bază „regimul nocturn al imaginii”, după cum s-a exprimat Gilbert Durand. Imaginile create în vis ne conduc la afirmațiile lui Novalis: „Mai cereşti ca stelele care scânteiază ni se par ochii pe care-i deschide în noi noaptea”. Bogăția imaginilor, a sensurilor, armonia, esența unor momente sunt exprimate mult mai colorat la poeții visului. Jean Paul preciza: „poetul se aseamănă geniului viselor, deoarece ca şi el re-creează lumea, ca să

se iveasca tainicele melodii ale supranaturalului". O comparație apropiată de adevăr poate fi considerată a lui Novalis, între vis şi basm, forme la care spiritul are deplină libertate: „Un basm e, în fond, asemănător unui vis, fără coerență, un ansamblu de întâmplări şi de lucruri miraculoase". Oare visul este o formă de basm sau basmul o formă de vis?

„Lucrurile imaginare se deplasează cu • uşurință, aşa cum vedem în basme: un palat se iveşte şi dispare ca prin minune", deoarece „imaginația îşi ia zborul imediat în spațiu, iar săgeata imaginată de Zenon se perpetuează în afara cronometrului existențial", astfel a caracterizat Sartre în „L'imaginare" stările de reverie şi de vis.

După Popoviciu şi colaboratorii săi, „visul trebuie să devină un domeniu de studiu cinstit, ştiințific, naturalist, al omului pentru om".

Tot după Sartre, „această fascinație estetică, religioasă, onirică sau patologică" acționează „universal şi transcendental". După Malraux, visul instituie un „muzeu imaginar al artei, pentru cinstirea omului":

Erai
un vis...
Şi tot dintr-un vis
m-am trezit
fără tine!...
(E. Mircescu)

Literatura onirică îi rezervă un loc şi o „poziție aparte" lui Charles Baudelaire. El „a cântat visul" pentru a trăi experiența autentică a extazului, a depersonalizării, a

uitării de sine, a comunicării cu „paradisurile revelate”. El a căutat să descifreze, să pătrundă sensuri, să coreleze visul cu creația artistică. El se exprima: „în somn, în această călătorie plină de aventuri din fiecare seară, există cu siguranță ceva miraculos; e o minune a cărei punctualitate a slăbit misterul Visele somnului sunt de două feluri. Unele, pline de viața sa obişnuită, de preocupările sale, de dorințele şi viciile sale, se îmbină mai mult sau mai puțin ciudat cu obiectele întrezărite în timpul zilei, fixate indiscret pe pânza întinsă a memoriei Iată visul firesc: el este însuşi omul Dar celălalt fel de vis / visul absurd, neprevăzut, fără vreun raport sau legătură cu caracterul, viața şi pasiunile celui care doarme/, există şi el...”

Acel vis pe care-l vom numi hieroglific, reprezintă evident partea supranaturală a vieții!

Poetul „vede” visul înainte de a-l fi descoperit. El este considerat un vizionar, deoarece face „previziuni” ştiințifice, având o „intuiție neurofiziologică”. Şi de aici şi „visătorul” din vis, şi cel din afara visului care ne conduce în anumite versuri bine inspirate.

Pregătirea solidă ca psiholog a lui Hoffman, denumit în vremea sa şi „Fantezistul”, a fost inspirată deseori de Oneiros, zeul viselor. El susține ideea că visul este o formă de comunicare cu o realitate care poate fi „sufletul lumii” sau „principiul spiritual al lucrurilor”. Un loc aparte în literatura onirică îl ocupă Gerard de Nerval pentru care „visul e o haină țesută de zâne şi cu o mireasmă încântătoare”, în care „eul îşi continuă sub o altă formă

existența”. Victor Hugo îmbogățeşte prin poeme mitice literatura onirică, făcând însă şi o recomandare: „cel care visează trebuie să fie mai puternic decât visul, altfel primejdia e mare. Orice vis e o luptă”.

Unul dintre scriitorii onirici moderni, considerat printre cei mai mistici, care face referiri la „timpul” viselor, este Marcel Proust: „Poate că şi prin jocul lor formidabil cu timpul, mă fascinează pe mine visele”. La Henri Heine visul exprimă atât sentimentele, bucuriile şi durerile sale, cât şi pe cele ale semenilor săi. Poemul lui Victor Hugo, „La fin de Satan”, a fost mult comentat. Satan este condamnat să trăiască anxios, fără să poată să guste somnul şi visul. Paralelismul dintre Satan şi omul de geniu, care nu are odihnă, linişte, somn şi vise, evidențiază frumusețea aventurii umane, grandoarea şi suferința, oboseala, dar şi bucuria creației. Baudelaire face şi anumite referiri la „lumea visului”, cu precizii apropiate de adevărurile ştiințifice ale neurofiziologiei, stabilite pe baza cercetărilor moderne. Viziunea lui poetică apare înainte de a fi descoperit savantul adevărurile visului:

E ora-n care cârduri de terifiante visuri
Contorsionează tineri cufundați în ale somnului abisuri;
În care lampa cu ochi însângerați palpită şi se zbate
Cu roşii pete pe fundalul lumii ce se-abate.
în care conştiința supusă în a timpului zidire
Imită lupta lămpii cu-a zilei strălucire”.

(Le Crepuscule du matin - din Popoviciu şi colab. - Traducere proprie)

Rainer Maria-Rilke intuieşte ştiinţific imaginea vizionară a visului:

„De eşti Tu visătorul, visu-s eu.

Dar de vrei să veghezi, sunt voia-ți iară. Mă fac puternic pentru slava toată şi mă rotesc - o linişte stelară peste cetatea timpului ciudată”

Putem să ne gândim la vis numai ca la o formă de imaginar, de mister, de poezie şi simboluri? Suprarealişti ca Andre Breton Lantreamont au apelat la „revelațiile inconştientului”, dând imaginilor nocturne exprimate prin vis o altă explicație, supraestimând imaginația nocturnă. Andre Breton mărturisea: „Cred în fuzionarea în viitor a acestor două stări în aparență atât de contradictorii, care sunt visul şi realitatea absolută, de suprarealitate, dacă se poate spune astfel...”

Şi tot după Andre Breton, suprarealismul ar putea fi definit ca „un vis în vis”, iar aplicarea visului şi a inconştientului poate duce la „rezolvarea problemelor fundamentale ale vieții”.

Visul, pentru romantici, pentru simbolişti şi pentru suprarealişti, de multe ori a servit ca punct de plecare, ca subiect, căpătând noi dimensiuni.

În „Cântec înainte de-a adormi”, Lucian Blaga scria:

Când trec punțile de somn, îmi rămâne numai visul şi abisul, şi abisul”.

„Noaptea pentru romantici ca şi pentru mistici este acea împărăție a absolutului, la care nu ajungi decât

înlăturând toate datele simțurilor", aşa cum spunea Beguin.

B. P. Haşdeu rămâne pentru literatura noastră exemplul concret şi complet al tratării visului sub multiple aspecte, depăşind filosofia şi nivelul (ştiințific) al sec. XIX.

În „Somnul şi sufletul" din „Sic cogito", el precizează că „a dormi este a visa, dar visul vine în două răstimpuri Jură vis". Menționăm şi următorul citat: «Oricând deşteptați pe cineva din somn în pripă, pe neaşteptate, el îşi aminteşte că a visat ceva, deşi poate să nu îşi amintească atunci când se deşteaptă singur, printr-o trecere înceată... Între somn şi vis legătura este atât de strânsă, încât unul dintre ele trage după sine sau presupune pe celălalt. Toate animalele când dorm visează ca şi omul. Pentru plantă ca şi pentru om, există perioade de veghere şi de dormire... Oprindu-ne... asupra visului omenesc, singurul pe care-l cunoaştem mai binişor şi care totodată închipuieşte treapta cea mai înaltă a evoluției visului pe pământ ... În vis, timpul ca şi spațiul pentru mine se poate zice că aproape nu există ... Orice s-ar zice dacă pentru om visul este o desmărginire prin care sufletul îşi dobândeşte o stare de fericire ... Numai infinitul limpezeşte fenomenul visului ... când trupul cel pământesc doarme, iar sufletul este în stare de neadormire. Dar a zice că sufletul e nemuritor față de trupul pe care-l poartă pe pământ nu este a zice că el este nematerial». Rămâne ca axiomă afirmația lui Scheling: „orice lume spirituală trebuie ca să fie în felul ei tot pe

atât de fizică, pe cât lumea noastră cea fizică în felul ei este spirituală". „Eu am văzut în vis şi am auzit pe dr. Davila care avea ochi şi urechi, iar nu era ceva fără nici o formă, l-am auzit eu prin ochii şi urechile sufletului; deşi ochii trupului meu erau închişi şi urechile trupului meu puteau să fie astupate. Întrevederea şi convorbirea noastră a fost ceva imponderabil, da material nu sufletul meu despărțit de ochii şi urechile trupului, despărțit de gură, era un organism care vedea, auzea şi vorbea prin altfel de ochi, altfel de urechi, altfel de gură. Acest organism este o enigmă în sfera visului propriu-zis..."

Urechea-ii nu-i ureche! Tu nu ştii ce-ai în tine Ascuns în fundul minții, pitit în duhul tău,

Un alt auz ce-aude din sferele senine Pe spirite, pe îngeri, pe însuşi Dumnezeu!

Tu nu ştii, căci țărâna te-nlănțuie-n cătuşă,

Căci sufletu-ți robeşte robia cea mai grea,

Căci lutu-i puşcăria din care n-ai vreo uşă,

Silit a sparge zidul, de vrei să ieşi din ea!

Sufletul are o gură a sa, ochi ai săi, urechi ale sale, un organism sufletesc imponderabil, deosebit de cel ponderabil al formei pământeşti măcar că ambele organisme, materiale ambele, dar unul secundar şi celălalt primar, unul trecător şi celălalt veşnic, se îmbină laolaltă în răstimpul cât le este dat să fie legate. Să se fi gândit oare B. P. Haşdeu că în timpul somnului unul din corpuri poate călători în astral?

Despre vis în opera lui Eminescu s-a scris mult, acest aspect al operei sale fiind unul analizat şi comparat.

Romantismul, visarea au corespondență în visul romantic care presară spațiul creației cu zborul imaginar al minții, iar visarea se constituie ca mijloc de trăire în imaginar. La marele poet, termenul vis are semnificații referitoare la visul diurn sau la visul nocturn, al somnului. În texte se întâlneşte şi pluralul „vise" şi „visuri". Uneori, visul sugerează itinerariul spre profunzime, iar epitetele raportate la motivul visului țin de relația acestuia cu lumea profundă a unei cunoaşteri speciale în creația eminesciană, cu fantezie conştientizată sau cu trăiri în imaginar, atât prin visul diurn adică prin visare, cât şi prin visul nocturn care eliberează conştientul. Ca şi în mitologie, la Eminescu visul apare legat de somn, într-o „țară a morții", ca în „Memento mori":

„Când somnul frate-al morții pe lume falnic zace
Cu genele-i închise..."

„Când palidă gândire prin țara morții trece
Şi moaie-n visuri de-aur aripa ei cea rece..."

El face distincție între „turma visurilor", „visele-i de pace", „veciniei visuri", şi visul mesaj: „Căci eşti iubirea mea dintâi Şi visul meu din urmă..."

„Da, visam odinioară pe acea ce m-ar iubi"

Scrisoarea IV

Sau pentru înțelegerea de sine: „De-ăl meu propriu vis mistuit mă vaiet" - Odă (în metru antic).

În proza eminesciană visul poate fi un artificiu necesar creării fantasticului, ca în „Sărmanul Dionis". Alte nume celebre care au apelat la vise, în operele lor: Hugo, Nerval, Baudelaire, Rimbaud, Macedonski în

„Noapte de noiembrie”, Gustave Flaubert în „Madame Bovary”, William Shakespeare în „Richard al III-lea”, „Visul unei nopți de vară”, „Hamlet”, Gib Mihăescu în „Nuvele” şi „Dona Alba” şi enumerarea poate continua. Petru Mihai Gorcea în „Steaua din oglinda visului” sugerează multe comparații, similitudini şi puncte comune între mit, basm, vis şi poezia lui Eminescu.

Poate că şi visul ar putea fi comparat cu un „zeu al destinului care are două fețe: una privind în sus, cealaltă privind în jos, una năzuind spre cele cereşti, cealaltă spre cele pământeşti”.

Autorul spune că: „...în adâncul adâncurilor, în zonele prerafionale şi preconştiente ale psihicului, Eminescu a trăit un viu sentiment al unității absolute a tot ceea ce este. Această unitate nu poate fi percepută, căci ea nu se manifestă la nivelul aparențelor, nu intră sub incidența organelor de simț, nu cunoaşte limitări sau delimitare”.

Oare aceste afirmații nu se pot raporta şi la vis?

Deseori se face un paralelism intre un vis şi o operă de artă, dar atât visul, cât şi opera reflectă structura psihică a celui care creează sau visează. Mai apare o întrebare: dacă omul îşi poate crea bunurile, valorile materiale şi spirituale, poate să-şi influențeze şi creația visului? Mulți s-au întrebat şi se vor întreba: de ce anumite vise au valoare de premoniție pentru o colectivitate sau pentru o națiune? Oare operele lui Jules Verne au avut la bază tot visul? El a descris, cu aproape 100 de ani înainte, atâtea evenimente care s-au produs

ulterior, iar detaliile şi descrierile navelor nu mai constituie un mister, dar misterul este altul: cum a putut Jules Verne să călătorească în Timp şi Spațiu? Poate prin intermediul visului...

Revenind la titlul capitolului, visul a stat şi va sta la baza operelor literare, dar şi la baza cotidianului uman. Omul într-o lume fără vis nu este ancorat de nimic, nici ca timp, nici ca trăire, nici ca spirit. El, visul, îți poate sugera o triplă existență, a ceea ce ai fost şi a ceea ce vei fi comparativ cu ceea ce eşti, dar uneori te poate şi ajuta să devii ceea ce trebuie.

Capitolul 4 - Visul şi cărţile de vise

Motto:

„Sunt inteligențe cace dărâmă fără încetare; pe măsură ce alții clădesc".

Montesquieu

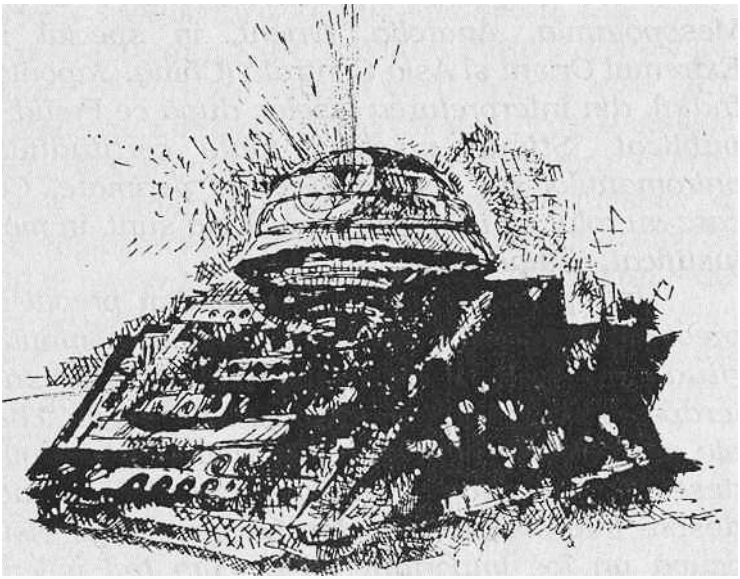

Revenind asupra afirmației că visul şi semnificația lui au preocupat oamenii de-a lungul timpului, s-a născut şi ideea acestui capitol.

Documentele care au rămas sunt pătrunse de esența că între vis şi realitate există o indisolubilă legătură. Despre existența cărților de vise au rămas documente, dar ele, existând, înseamnă că existau şi" tălmăcitori de vise".

În „Istoria filosofiei oculte" se precizează că: „Oniromanția, divinația pentru vise şi onirocritica, metodă de urmat pentru interpretarea lor, erau folosite după un protocol aproape ştiințific".

Dacă se făcuse o practică socială în Egipt, Mesopotamia, Anatolia, Orient, în special în Extremul Orient şi Asia Centrală (China, Japonia, India), din interpretarea viselor, după ce Freud a publicat „Ştiința viselor", toate certitudinile oniromanților au fost considerate perimate. Cei care au rolul să-i controleze evoluția sunt, în mod justificat, psihanaliştii.

Interpretarea pe care o dădeau preoții şi preotesele mesajului divin din timpul somnului ritualic, primit prin vise premonitorii sau terapeutice, s-a găsit în primele culegeri de „chei ale viselor". Dar înaintea lor, tăblițele de argilă descoperite în vechea Babilonie cuprindeau date despre interpretarea viselor. La sumerieni, visul ocupa un loc important încă acum trei milenii înaintea erei noastre. Odiseea şi Eneida constituie adevărate documente despre vise şi practici de

interpretare. Se considera că orice vis neinterpretat aducea răul. Se mai credea că visul povestit eliberează de „rău”.

Tălmăcitorii de vise erau în „grațiile regilor”, fiind consultați înaintea unor acțiuni sau a unor lupte, pentru a primi încurajările divine din interpretările unor vise. Cu mult înaintea lui Christos, existau chei ale viselor, fiind menționate: cartea de vise din arhivele regale ale lui Assurbanipal care datează din perioada 669-629 î.Hr., iar din sec. II î.Hr. datează şi fragmente de „chei” egiptene. Un aşa-numit tratat de vise, ce datează din sec. al V-lea î.Hr., este versificat şi funcționează ca o anexă a cărții Atama Veda. În cartea Oneirocritica a lui Artemidon din Efes, apare o colecție de 3000 de vise. Piața literară este bogată în cărți de vise şi cărți despre vise, dar „metoda cea mai obişnuită de tălmăcire a viselor are la bază metoda asociativă”. După lucrarea prin care s-a lansat S. Freud, interpretarea viselor a devenit obiect de studiu, apoi C. G. Jung (1875- 1961), pentru care „visul este o modalitate de cunoaştere a subconştientului”, enumerarea celor care s-au ocupat de vis şi de rolul său în viața fiecărui individ uman putând ocupa un spațiu amplu.

Cărțile despre vise transmit informații, iar ceea ce ştim noi despre vis, ştim din informare, nu din cunoaştere. Printre noi sunt oameni care primesc mesaje, sunt receptivi la visele lor, ei constată că visul este mai complicat decât se crede, el concentrează realitatea, este

ambasadorul cunoaşterii, iar cel care cunoaşte trebuie să transmită.

Sunt domenii în care omul cunoaşte prin secționare şi observare, modificând obiectul de studiu. În cunoaşterea visului nu se pot folosi aparate care să recepționeze mesajele primite. Fiecare individ primeşte, recepționează, decodifică şi transmite mesajele în mod propriu.

Visul nu poate fi privit în acelaşi mod de occidental şi oriental, fiecare având tradiții diferite în ceea ce priveşte decodificarea şi cheia de decodificare. Sunt persoane care acceptă importanța cărților de vise, dar în ceea ce ne priveşte sperăm că Sinergetica (ştiința conexiunii) va aduce progrese în cunoaşterea visului şi sub alte forme şi dimensiuni. Fiecare om poate avea o anumită experiență în domeniu. Credem că ar fi foarte interesant şi instructiv să se poată face conexiuni între „trăirile" persoanelor din aceleaşi zone geografice, ținându-se seama de vârstă, profesie, credință, comunitate, tradiții familiale etc. Aparițiile editoriale din ultima vreme converg către, cunoaşterea globală a visului, dar din păcate, din cauza necunoaşterii, încă se mai spune că infinite speculații stau la baza acestuia Oare sincronizarea perfectă între vis şi realitate nu ne poate ajuta să încercăm elucidarea aspectelor mai puțin cunoscute ale visului?

Omul modern nu are timp să viseze sau să-şi interpreteze visele. Dar putem trece cu vederea perioadele istorice în care visul a însemnat ceva sau putem nega oniromanția egipteană, arabă, indiană, mesopotamiană,

care demonstrează şi interferența civilizațiilor? în plus, s-au adăugat tradițiile populare vehiculate în anumite epoci, dar fundamentul interpretativ rămâne bazat pe acelaşi mecanism psihologic.

Metoda obişnuită de interpretare a viselor se baza şi se bazează pe interpretarea elementelor semnificative, prin analogia dintre elementele visului şi datele cotidiene.

După Aristotel, interpretul viselor „trebuie să reconstituie imagini din bucățile deformate şi dispersate dintr-o apă mişcătoare". Cel care reuşeşte să sesizeze asemănările este şi cel mai capabil interpret. În 1967, este citat de Grunebaum arabul Napulusi, cu „Enciclopedia de vise", care prezintă unele interpretări cu tentă de naivitate. Toate cărțile de vise pot da „chei" şi metode de interpretare, dar cea mai frecvent folosită este aceea că se prezice contrariul față de imaginile din vis, dar nu întotdeauna semnificația visului este aceasta. După Artemidon din Efes, prezentat în „Oneirocritica", sunt vise care se pot interpreta ambivalent. Literatura onirică critică prezintă vise „tip", cu variante şi variate interpretări, cuprinse pe grupe ca: vise „mortuare", vise „sexuale", „vise de alimentație" etc. Monret citează o serie de cercetări care au stabilit că medicii „materialişti" din Antichitate nu acceptau interpretările „tălmăcitorilor", oferind interpretări ale viselor în funcție de temperamentele stabilite în acea vreme, considerând visele ca fiind inspirate de umorile organismului.

Tălmăcirea sau interpretarea viselor nu a fost permisă în toate timpurile şi în toate țările. În Franța, de

exemplu, tălmăcitorii erau amendați, iar în Spania sau alte țări, aspru pedepsiți. Să nu omitem pedeapsa cu arderea pe rug, pe care o cerea Inchiziția. Până nu de mult, şi la noi simbolurile viselor au fost considerate ca aspecte ale misticismului, ale inculturii sau „naivități" moderne...

Documentându-ne, sugerăm să se facă o diferență netă între cărțile despre vise, care au tratat subiectul sub diferite aspecte, şi cărțile de vise, care propun „chei", simboluri, coduri prin care fiecare visător să se poată orienta şi regăsi în labirintul complicat, dar uneori necesar al visului şi interpretării lui.

La începutul erei creştine, Synesius, elevul preferat al Hypatiei, născut în Grecia, la Cisena, în jurul anului 370, şi-a făcut studiile la Alexandria, a fost ambasador la Constantinopol în 397, şi-a redactat cartea „Despre Vise" într-o singură noapte, pentru a asculta de inspirația divină. În scrisoarea pe care a scris-o Hypatiei, preciza: „Sunt cercetări despre suflet şi despre imaginile pe care el le primeşte, şi despre câteva subiecte care n-au fost niciodată tratate de vreun filosof grec.

Lucrarea a fost scrisă în stare de transă şi începe cu un elogiu adus imaginației. El consideră că „Datorită faptului că nu este deloc dificilă, divinația prin vise stă la îndemâna tuturor; simplă şi fără înşelăciune; ea este rațională prin excelență; sfântă, căci nu foloseşte mijloace violente, ea poate fi folosită pretutindeni". Ceea ce este de apreciat la Synesius este aceea că în loc să dea o cheie a

viselor, el invită pe fiecare să-şi facă una după propria sa experienţă.

Unul din succesorii lui Synesius care poate f menţionat a fost sfântul Nicefor, Patriarh al Constantinopolului în sec. al XI-lea, care enumeră în „Oneirocriticon" simboluri ale viselor şi semnificaţiile lor. În perioada Renaşterii, este citat un singur autor, Gerolamo Cardano. În sec. al XVII- lea, preotul Jean Belot, care-şi spunea „maestru în lucrurile divine şi celeste", a interpretat visele în funcţie de cele douăzeci şi opt de zile ale lunii .. După autorul citat, avertismentele date prin vise nu pot fi raportate la fel, la toate temperamentele. El arată, de asemenea, că omul se poate feri de prezicerea rea din vis. La sculare, numele sfânt Mebahel şi psalmul „Et factus est Dominus refugium pauperi ..." etc. aveau darul de a îndepărta răul.

Celestiu de Mirbel, un magistrat al lui Ludovic al XTV-lea, a scris „Le Palais du prince du sommeil", unde precizează: „Este uşurătate să te încrezi prea repede în vise şi temeritate să le neglijezi avertismentele". Totodată, declara şi că: „cel mai propice timp al nopţii este spre dimineaţă", când poţi avea cele mai bune vise. Exemplele mai pot continua, dar să nu uităm că astfel se punea problema până în secolul al XIX-lea, când omul era obişnuit să tragă „un folos din enigmele nopţii", înaintea precursorilor psihanalizei şi ai suprarealismului. Am vorbit despre ceea ce a

însemnat visul de-a lungul timpului, dar vom accentua ideea că şi la civilizaţiile antice principala

practică de a îndepărta visele rele, obscure era interpretarea lor, crezându-se că orice vis neinterpretat era de rău augur. Şi la noi este credința că povestind un vis, îndepărtezi efectele sale negative. Visele interpretate de ghicitori, de clerici, de caste special pregătite în acest sens de-a lungul timpului au conținut sfaturi, încurajări, metode strategice, metode de vindecare, au reliefat rolul visului în puterea politică sau sacerdotală. „Revelația" visului a fost recunoscută din antichitate, dar tot în lumea antică au apărut culegeri de „chei" ale viselor, un fel de dicționare ale viselor. Comparând „chei" mai vechi de interpretare din literatura onirică din antichitate cu „cheile" mai moderne ale zilelor noastre, apar diferențe mari.

Monneret citează chiar exemple amuzante la babilonieni Şi totuşi ... „cheile de vise" au existat, au fost folosite şi sunt solicitate şi căutate în continuare, în multe țări ale lumii. Gradul de cultură şi de civilizație a impus noi chei, noi simboluri, noi dicționare, unele de mare succes.

Poate a venit momentul ca visul să nu mai fie interpretat cu ignoranță! Există în lume multe țări în care adevărate şcoli de interpretare a viselor folosesc diferite metode de psihanaliză sau psihoterapie. Interpretarea visului nu poate fi unidirecțională, iar cei care primesc în dar visul poate nu ştiu ce concentrează şi ce condensează fenomenul oniric. Dacă avem vise, dacă, aşa cum a spus Synesius, le notăm şi le interpretăm în favoarea noastră,

poate ar trebui să fim conştienți că posedăm şi darul de a visa, dar şi pe cel de a-l interpreta.

Cei care sunt preocupați de vis caută adevărul despre vis, dar speră ca el să rămână în continuare o modalitate de informare a omului, deoarece prin vis se pot face „scenarii exacte în prezent pentru viitor, prin previziuni şi profeții".

Visul poate fi „tălmăcit' corect poate numai de cel care-l visează, deoarece el a avut trăirile, el şi-a pus întrebările, el trebuie să găsească răspunsul prin propria-i personalitate. Pot fi de ajutor şi cărțile de vise, dar numai până la un punct. Imaginile, reprezentările sunt personale, la fel ca şi simbolistica visului. De multe ori, mesajele sau informațiile din vis sunt greu de găsit, iar rezultatele uneori sunt incerte. În aceste cazuri, confirmarea se face în timp, când ne dăm seama ce ar fi trebuit să aflăm. După S. Modreanu: „Strădaniile şi perena dorință a omului, manifestate de-a lungul timpului, de a cunoaşte simbolurile visului profetic au fost impresionante, dar polisemia acestui tip de vis a constituit un obstacol greu de trecut".

Capitolul 5 - Vise care au devenit celebre

Motto:

Viața nu este altceva decât capacitatea de a menține o stare interna de echilibru În mijlocul schimbării evenimentelor".

H. O. Klyserling

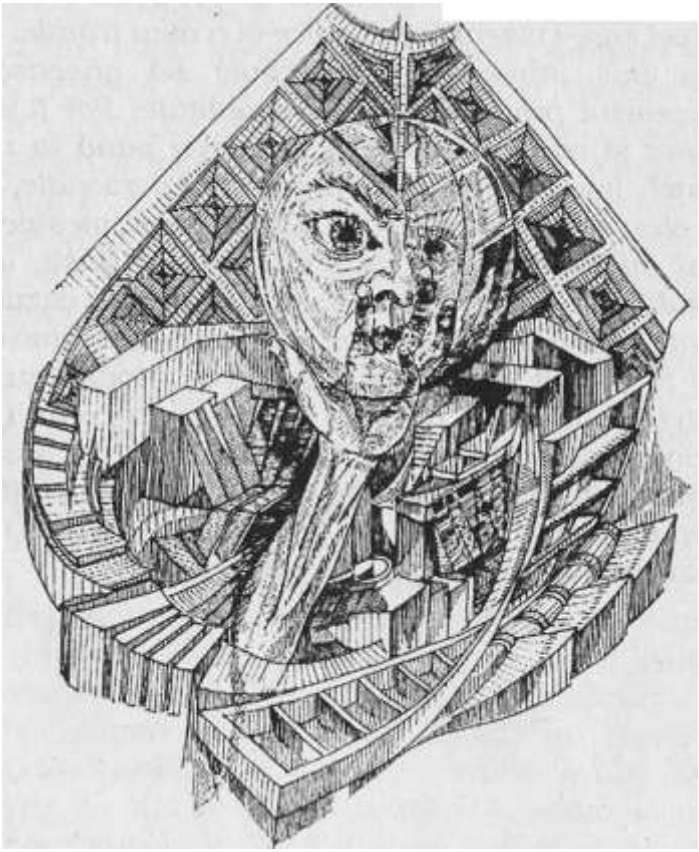

În istoria umanității, „se păstrează vise celebre, care au influențat evoluția anumitor evenimente sau a anumitor oameni”. S-au găsit tăblițe de argilă sau inscripții pe cruci şi temple, referitoare la vise şi modalități de interpretare, încă din sec. II î.Hr., dar antichitatea este epoca istorică de când datează visele despre care se mai scrie şi astăzi Studii comparative arată că visul a fost interpretat diferit de-a lungul timpului, în funcție de zona geografică sau perioada istorică. Civilizațiile sumeriană şi babiloniană, cu trei milenii î.Hr., foloseau anumite practici onirice în descifrarea

„povestirilor” care formau visul. La vechii egipteni, visele erau interpretate de preoții şi preotesele ce se aflau în sluj ba faraonului. Textele lui Homer şi ale lui Vergilius constituie adevărate documente despre vis. Vechiul şi Noul Testament, Biblia prezintă vise prin care divinitatea vine în ajutorul omenirii prin simboluri, anticipând sau „prevestind” anumite evenimente.

Dacă în Biblie, visele sunt răspunsuri la întrebările „personajelor” biblice sau apar în urma unor ritualuri, Dumnezeu „se exprima prin vise, eliberând oamenii de nelinişti cotidiene”, căci „Dumnezeu vorbeşte o dată, şi de două ori într-un vis, în vizuina nopții, când un somn greu cade pe oameni, când dorm în paturile lor” (Iov XXXIII, 14-17). Vechiul Testament cuprinde 43 de vise, dintre care enumerăm:

I. (Facere, cap. 37) Visul lui Iosif (fiul lui Iacov): Iosif, împreună cu frații săi, lega snopi în țarină, şi snopul lui stătea drept, iar snopii lor s-au strâns roată şi s-au închinat snopului lui Iosif. II. Soarele şi Luna şi unsprezece stele i se închinau lui Iosif Semnificația acestor vise: părinții şi frații lui Iosif vor ajunge să i se închine. În capitolul 40, Dumnezeu îi dezvăluie lui Iosif semnificația viselor a doi întemnițați: paharnicul - care după trei zile va fi pus în slujba sa - şi pitarul - care după trei zile va fi spânzurat. Apoi, în capitolul 41, Iosif tălmăceşte visele lui Faraon: I. şapte vaci frumoase şi grase sunt înghițite de alte şapte, slabe; II. şapte spice de grâu grase şi frumoase sunt înghițite de alte şapte, seci şi pârlite. Semnificația dată este că Dumnezeu îi dezvăluie

Faraonului ceea ce se va întâmpla: vor veni şapte ani bogați, după care vor urma şapte ani de secetă. Noul Testament cuprinde nouă vise despre naşterea lui Iisus. În „Matei", cap. 1.20: „îngerul Domnului i se arată lui Iosif, spunându-i să nu se teamă să o ia pe Maria la casa sa", iar în cap. 2.13: „îngerul i se arată din nou lui Iosif punându-i să părăsească Bethleemul, deoarece regele Irod vrea să omoare Pruncul". Cărțile sfinte ne precizează că între Dumnezeu şi om, comunicarea se poate face prin vis, prin proroci sau prin vedenie (I Regi, 28.15) şi doar unele vise sunt trimise de la Dumnezeu (Ierem XXIX, 8), iar îndemnul „să nu vă ademenească prorocii voştri şi ghicitorii voştri şi să nu ascultați visele voastre pe care le veți visa, că vă prorocesc mincinos" a rămas valabil de-a lungul anilor.

Visul interpretabil se deosebeşte de celelalte vise, iar visătorii erau ierarhizați: Moise, patriarhi, regi, proroci. Astăzi, ei se numesc clarvăzători prin vis. În Isus Sirah XXXIV, 34.7, găsim următoarea remarcă: „... pe mulți i-au înşelat visele şi-au căzut cei ce-au nădăjduit într-însele", de aceea, poate, din multitudinea de vise, a fost studiat visul premonitoriu.

Antichitatea a recunoscut „revelația visului", iar aşa-numitele „vise istorice" au fost interpretate, sensul lor păstrându-se peste ani. Mama lui Budha, după visul pe care l-a avut că poartă un elefant „alb ca neaua sau ca argintul, mai strălucitor decât Luna şi Soarele ... dur ca diamantul", s-a adresat brahmanilor, care i-au prezis că va naşte un copil ce va fi viitorul Budha, călugăr rătăcitor

şi „monarh universal” (Monneret). Visele aşa-numite „istorice” sau „legendare” formează categoria „viselor-mesaj” sau a „viselor profetice”, premonitoare. În antichitate, se cunoştea şi se practica solicitarea ajutorului de la zeități, prin expresia „visului”. Această practică purta denumirea de „incubație”. Se folosea mai mult în Mesopotamia, Egipt şi Grecia. În cazul unor probleme politice sau personale, se puteau duce la sanctuarul zeului: preotul, regele sau alte persoane apropiate lui, cerând ajutorul. Se credea că zeul le aducea un răspuns sau un mesaj, de multe ori în timpul somnului, chiar după rugă la picioarele statuii zeului. Întrebarea care a apărut

mai târziu este: Oare se poate vorbi despre o inducție a visului, la care contribuie ruga sau rugăciunea? O inscripție pe Sfinx prezintă visul faraonului Tutmosis al IV-lea, adormit la picioarele Sfinxului, după ce a cerut ajutorul zeilor. În timp, aceste locuri au devenit temple de tămăduire, iar stăpânul viselor a devenit Gabriel. Ca exemple de astfel de temple: „Sanatoriul din Dendera - în Egipt, Templul lut Esculap - în Grecia şi multe altele. Bolnavii care veneau aici, după lungi pelerinaje şi aşteptări, îşi încredințau visele acelor „interpreți” care „prescriau” diverse forme de tratament, în funcție de conținutul visului. Astăzi, visul este analizat de psihiatri şi psihologi şi poate sta la baza diagnosticului în anumite boli.

Ştiința a explicat, mai mult sau mai puțin, mecanismele visului, dar nu a putut explica nici până

astăzi câteva vise ale oamenilor de ştiinţă. În anul 1888, chimistul August Kekule von Stradonitz prezintă modul ciudat în care şi-a făcut câteva din descoperirile sale prin care a devenit celebru. După mai mulţi ani, când s-a străduit să afle structura moleculară a benzenului, într-o noapte a anului 1865, a avut un vis ciudat, în timp ce dormita la căldura focului din cămin: Atomii dansau şi se grupau în structuri de forme diferite şi în lanţuri lungi, multe dintre ele apropiate; totul se mişca şi se răsucea sub formă de şerpi; unul din „şerpii atomici" s-a încolăcit şi şi-a înghiţit coada. Trezindu-se, marele chimist a concluzionat că structura mult-căutată a benzenului are la bază an inel închis de şase atomi de carbon. Paul Ehrich, laureat al premiului Nobel, în urma unui vis a descoperit Salvavisan-ul. Edgar Wallace nu putea să rezolve conflictul într-un roman al său. A vrut să arunce manuscrisul în foc, dar a visat ultimul capitol, pe care l-a scris după ce s-a trezit Kekule a recunoscut faptul că ideile ce stau la baza teoriei structurale a chimiei organice i-au venit tot printr- un fel de vis când, în anul 1858, a aţipit în tramvaiul cu cai, pe una din străzile Londrei. Tot el spunea: „Să învăţăm să visăm, atunci poate vom găsi adevărul! Dar să ne ferim să publicăm visele noastre, până în momentul în care ele vor fi fost verificate de o judecată în care mintea nu doarme". Dacă S. Freud face apel la filosofi din sec. XIX şi XX să cunoască sensul viselor, I. Mamulaş şi C. Bianu fac următoarea invitaţie: „Deci, faceţi-vă cunoscute visele, domnilor savanţi, dacă ele v-au ajutat în descoperiri. Şi aceasta, pentru ca şi alţii

să învețe să viseze ...", noi, cu modestie, invităm cititorii să învețe să viseze, să-şi înțeleagă visele, dar şi să le fie de ajutor! În literatura onirică este citat deseori visul lui Lincoln: înainte de a fi asasinat, preşedintele a visat că era la Casa Albă şi a văzut un catafalc pe care se afla un corp întins, cu fața acoperită; catafalcul era flancat de soldați care făceau de gardă, iar în jur era lume multă, unii plângeau, alții priveau; întrebând cine a murit, un soldat i-a răspuns: „Preşedintele a fost asasinat". Lincoln, povestind visul în cadrul unei întâlniri particulare cu prietenii, un polițist a redactat un raport detaliat asupra celor povestite de preşedinte, astfel încât premoniția a fost scrisă înainte de a se realiza. În scurtă vreme, preşedintele a fost asasinat. Alte vise despre care s-a vorbit şi s-a scris mult au fost cele despre vasul Titanic, când mai multe persoane au anticipat, prin premoniție, evenimentul. De exemplu, domnul Middleton îşi cumpărase un bilet de călătorie pe data de 20 martie, pentru vasul Titanic. Două nopți la rând, a visat că vasul se scufundase. A făcut demersuri ca să-şi amâne călătoria, dar a păstrat biletul, care a constituit apoi proba premoniției sale. La bordul transatlanticului, se afla şi o familie cu doi copii mici. Mama a avut un coşmar, în urma căruia s-a trezit strigând. Visase că vasul se scufunda. Soțul, ieşind pe punte, a văzut că totul este în ordine şi a convins-o că a fost doar un vis. A doua seară, ea şi copiii s-au culcat îmbrăcați. În urma ciocnirii cu icebergul, vasul s-a scufundat provocând moartea ă 1500

de persoane. Mama şi cei doi copii au fost salvați, iar tatăl s-a înecat.

La Congresul de parapsihologie, în mai 1977 la Paris, M. Ryzl prezintă două exemple de vise premonitorii: în primul caz, visul ajută la evitarea unui accident, poate cu deznodământ fatal, iar în cel de-al doilea caz, visul nu-l poate salva pe visător de la un sfârşit tragic. Persoana din primul caz se visează în maşină, venind de la serviciu, traversând o mare intersecție la culoarea verde, dar din partea stângă, o maşină roşie, în mare viteză, o răneşte mortal. Marcat de vis, omul îşi propune să fie foarte atent şi precaut. Ajuns la intersecție, deşi culoarea verde ii permitea să treacă, opreşte amintindu-şi visul şi... ca în vis, o mică maşină roşie traversează cu viteză intersecția. Accidentul nu se produce, deoarece visul l-a îndemnat la prudență şi a scăpat. Persoana din cel de-al doilea caz visează că moare înecată şi visul o marchează puternic. Era un bărbat ce locuia intr-un sat de pe malul unui lac. El şi-a propus să nu se mai apropie de apă. A fost invitat la un picnic pe celălalt mal, dar a refuzat să plece cu vaporul, povestind visul şi hotărând să rămână pe loc. La întoarcerea celorlalți, el merge pe ponton, acesta se rupe sub greutatea celor veniți, şi singurul înecat este omul care-şi visase moartea. Ambele vise aveau un sfârşit tragic, dar prudența primului îl salvează, în timp ce al doilea cade victimă. S-au făcut multe analize viselor ce au precedat catastrofa din 21 martie 1966, lamina din Aberfan - Anglia, când au murit 144 de persoane. Ancheta a reliefat faptul că 34 de persoane au avut vise

premonitorii cu 4 până la 15 zile înaintea catastrofei. Majoritatea persoanelor nu locuiau la Aberfan şi nu cunoşteau pericolele existente în zonă. Studiul visului premonitoriu a luat o proporţie mare, mai ales în direcţia prevenirii unor catastrofe sau accidente, încât s-au înfiinţat „Bănci de vise premonitorii", utilizându-se informaţiile în scop preventiv. În Anglia, Franţa, Statele Unite, funcţionează birouri de culegere a informaţiilor şi bănci de vise. Literatura onirică abundă, în ultima vreme, şi cu exemple din România. Oare să fie momentul înfiinţării unei astfel de bănci şi la noi? Visul premonitoriu, fiind la graniţa cunoaşterii, abordându-se o atitudine ştiinţifică a fenomenului în cauză, poate uneori să evite evenimente cu sfârşit tragic. Abordarea cazurilor cere mult discernământ, un studiu al stării psihice, al factorilor de mediu, al faptelor trăite anterior, al unei experienţe minime în domeniul oniric şi altele. Ceea ce nu trebuie scăpat din vedere este că visele premonitorii lasă o amintire puternică şi ori de câte ori subiectul le povesteşte, este cuprins de emoţii puternice, însoţite de senzaţii de furnicături, vasoconstricţie, senzaţia de sete sau alte simptome specifice unui exces de adrenalină.

Visele ne ajută să avem experienţe pe care, poate, nu le putem trăi în viaţa de fiecare zi, facilitându-ne atingerea sferelor înalte ale conştiinţei, şi ne dau posibilitatea să le utilizăm cât mai eficient, pentru desăvârşirea propriei noastre persoane. În multe vise, se întâlneşte o lumină puternică ce degajă o stare de bine sau se derulează

secvențe ca într-un film, care reprezintă apoi, pentru o anumită perioadă de timp, evenimentele derulate în acelaşi mod, în viața cuiva. Când visul se prezintă simbolic, problema este puțin mai delicată. În general, simbolismul dă bătaie de cap, dar în ceea ce priveşte visul premonitoriu, se impun cunoaştere, experiență şi ştiință! „Murim puțin în fiecare noapte şi înviem în zori", cum spune poetul, dar uneori zorile ne readuc în lumea realității, cu o experiență în plus sau cu o premoniție care ne poate ajuta în luarea unor decizii. Dar poți avea vise premonitorii, fără să crezi? Poți găsi un răspuns, o cale, fără a te ruga pentru rezolvarea unor probleme de mai mică sau mai mare importanță? Nu cumva rugăciunea cuprinzând ideea sau problema care ne frământă gândurile induce visul? Să fie o simplă coincidență cu „incubația" din antichitate? Poate ruga, ideea, gândul străbat mediile, ajung la sistemul Superior de organizare, iar răsplata o formează Visul.

S-a emis ipoteza existenței memoriei globale, pentru care fiecare creier ar avea şi un rol de selectare sau de trecere, nu numai un rol de stocare a informației. Am opta pentru ideea memoriei globale, din care creierul uman stochează, selectează, dar şi transmite informații spre alte creiere, formându-se conexiuni nebănuite încă.

W. G. Roll, într-o teorie a sa din anul 1967, consideră că fiecare obiect, indiferent de natura sa, este înconjurat de un ipotetic „câmp psi", ce poate suferi modificări sub influența unor evenimente. Modificările câmpului se regăsesc în „urmele psi", care includ informații despre

transformările respective. Dacă „urmele psi” ar fi recepționate pe căi extrasenzoriale, de ce să nu presupunem că ele sunt mai bine recepționate de anumite persoane, în timpul somnului? În acest caz, creierului îi revine rolul de a codifica şi decodifica „mesajele” interceptate, dar poate informațiile sunt culese de simțuri speciale.

B. P. Haşdeu a analizat „simțurile de contact” şi „simțurile la distanță” şi a concluzionat: „Sufletul are o gură a sa, ochi ai săi, urechi ale sale, un organism sufletesc imponderabil, deosebit de organismul ponderabil al formei pământeşti, unul secundar şi celălalt primar, unul trecător şi celălalt veşnic, care se îmbină laolaltă în răstimpul cât le este dat a fi legate”. El a prezentat trei tipuri de memorie şi memoria integrală în timpul somnului, care este „în opoziție cu memoria cea frântă sau bucățită a stării de veghe”. Dacă Eul fiecăruia se bazează pe memorie, atunci şi visul fiecăruia are la bază memoria, în care se cuprind cele trei tipuri descrise de Haşdeu, sau poate fi şi un alt tip de memorie? Să intervină, oare, şi alte tipuri de mecanisme de funcționare? Dacă am numi această „memorie” - memoria visului, să credem că ea face parte din „memoria ancestrală?” Să se producă sau să fie nevoie de o anumită energie nedescoperită încă, despre care vorbeam anterior? Oare, visele celebre se bazează pe o astfel de memorie tipică şi pe un anumit mecanism în timpul „desmărginirii.. .făpturii spre infinit?”

Pasteur, în discursul său de intrare la Academia Franceză, la 27 aprilie 1882, afirma că: „... cea mai de căpetenie din toate noțiunile pozitive este noțiunea infinitului...”. Această referire, după B. P. Haşdeu, „limpezeşte fenomenele visului”, dar el mai corelează şi voința cu credința, ceea ce ne încredințează că un subiect pentru care visul înseamnă ceva poate face următorul raționament: „Am încredere în vise, am credință, ştiu că-mi va fi arătată calea, am voință pentru a depăşi obstacolele, am experiența viselor anterioare, cunosc semnificația şi simbolul viselor pentru mine şi ceilalți ...”. Să fie oare aceasta „cheia” viselor care devin celebre? Oare, cifra 4 are legătură şi cu visul, legând cele patru puncte ale crucii de cele patru puncte cardinale?

În ce măsură Visul poate fi explicat prin: Credință - Voință - Experiență - Cunoaştere, rămâne de văzut!

Pentru noi, visul a însemnat întotdeauna mai mult decât un simplu vis de noapte şi am avut şi noi „credința şi chiar convingerea că visele nu sunt nişte capricii ale somnului, ci mesaje criptice ascunse;, un veritabil alfabet al acestuia ...”. Indiferent ce ne-au adus, noi ne am iubit întotdeauna visele şi poate... vor deveni celebre!

Capitolul 6 - Visul şi „Banca de vise premonitorii”

Începând ca data de 1 iulie 1995, în „Curierul zilei”, luni de zile au fost publicate vise primite de la cititori, în „Banca de vise premonitorii”. A fost o premieră națională şi prin faptul că visele au fost stocate în memoria calculatorului, împreună cu mesajele lor.

Banca de vise premonitorii

Motto:

Oferim aceasta rubrică celor care au pus credința lor în vise, ca în singurele realități”.

Ana este o adolescentă care ne-a scris despre mai multe vise, dintre care l-am ales pe următorul:

„Eram într-o peşteră foarte frumoasă, luminată, interesantă, cu multe coridoare. Nu ştiam ce caut acolo şi nu ştiam ce trebuia să fac. Mai mulți tineri răsfoiau nişte

cărți ciudate. Am primit şi eu una, de la un fel de robot, care purta un costum argintiu Am deschis-o şi, în loc de pagini, avea cristale. Multe cristale, de culoare roz! Am privit în jurul meu şi parcă erau aceleaşi cristale, dar mai mari. Din fiecare vârf al cristalelor porneau nişte raze de lumină care formau un tunel luminos. Am pornit spre lumină, am intrat în mai multe săli. O ființă ciudată m-a luat de mână, m-a aşezat în fața unei oglinzi şi mi-a spus: «Cunoaşte-te!». Când m-am privit în oglindă, m-am trezit!”.

Visul este frumos, cred că te-a impresionat peştera în care erai. Simbolurile parcă aparțin Atlantidei, unde cristalul şi puterea acestuia reprezentau ceva. În afară de elementele fantastice, visul conține şi un mesaj. Tinerii primeau o carte. Cartea este simbolul învățăturii, al înțelepciunii şi al cunoaşterii. Acesta ar trebui să fie mesajul atât pentru tine, cât şi pentru generația ta. În fața oglinzii trebuia să te vezi, să te cunoşti. De la Pitagora ne-a rămas o cugetare cu valoare de testament: „Cunoaşte-te pe tine însuți şi vei cunoaşte Universul şi zeii”.

„Eram în fața blocului în care locuiesc, cu un grup de prieteni, cu care discutam. Lumina puternică pe care o vedeam provenea de la două sfere luminoase. Mă uitam cu atenție şi mă întrebam împreună cu ceilalți ce puteau să fie?! Am avut ideea că s-a mai format un soare, dar mai special. De la el porneau mici sfere luminoase, care se răspândeau şi luminau pretutindeni.

Au început să cadă şi asupra noastră acele sfere, dar ca nişte baloane de săpun se spărgeau la suprafața pielii,

lumina pătrunzând în piele. Ne transformasem într-un fel de oameni-licurici care luminam de la distanță. La balcoane ieşiseră vecinii, care nu ştiau ce se întâmpla”.

Visele în care este implicată lumina sunt vise frumoase, semnificative. Lumina înseamnă şi cunoaştere, putere, bucurie, viață, în limbaj oniric. Sferele de lumină transformau tinerii, le dădeau aspect fosforescent, deci ei vor deveni importanți, vor fi văzuți mai bine în acțiunile lor. Cei doi aştri cereşti nu pot avea o semnificație nefastă, pentru că dădeau lumină, ei simbolizează o perioadă deosebită care va urma şi de care vor beneficia cei de vârsta dvs.

Punând problema ştiințifico-fantastic, este greu să ştim dacă viitorul nu ne va rezerva apariția unui corp ceresc, care să dubleze sau să emită o lumină atât de specială. Şi totuşi, ceva special poate se va întâmpla, pentru că 'Miracolele nu contrazic natura, ci ceea ce ştim despre natură”. (Saint Augustin)

„Citesc despre vise, visez, încerc să-mi interpretez visele; de cele mai multe ori, timpul îmi confirmă sau nu interpretarea şi visul Sunt surprinsă de multe ori de simboluri, dar de cele mai multe ori de găsirea soluțiilor la problemele care mă frământă. În memorie, am vise pentru fiecare eveniment important prin care am trecut, dar şi unele care nu şi-au găsit corespondentul. Cu ani în urmă, mult timp m-am gândit la un vis special şi nu puteam să-l explic.

Eram în mijlocul unor grupuri de copii şi tineri. Era o sărbătoare şi ne îndreptam spre acelaşi loc. În fața unei

biserici, stăteau la rând numai cei care aveau o lumânare aprinsă în mână. Ceilalți aşteptau până când primeau lumânarea. Am primit-o şi eu, aşezându-mă lângă tineri. Nu vorbea nimeni, dar se auzeau voci din interiorul bisericii. Cei care intrau erau îmbrăcați diferit, dar la ieşirea din biserică purtau un fel de pelerine albe şi se îndreptau spre aceeaşi direcție, unde era o zonă de întuneric. Când intrau în zona respectivă, pelerinele deveneau alb-fosforescent, iar lumânarea degaja o lumină puternică. Era într-adevăr o imagine de vis, ireală. Urmăream fascinată totul, dar observam că se mai stingeau din lumânări şi nu mai puteam să urmăresc copilul, deoarece pelerina nu mai strălucea şi mă întrebam ce va face, cum se va descurca respectivul în întuneric? Doream să găsesc pe cineva să-i pun întrebările şi să-mi răspundă, dar nu vorbea nimeni. Deasupra uşii de care mă apropiam, era un text cu litere pe care nu le cunoşteam, dar era şi câte un cuvânt pe care-l înțelegeam. Mă preocupa extragerea cuvintelor, a literelor din care să înțeleg ceva. Privind mai sus, am găsit textul: „Lăsați copiii să vină Citindu-l de mai multe ori, m-am trezit. Ştiam de unde este citatul şi-i cunoşteam şi valoarea. Atunci, copiii nu puteau merge la biserică, iar dascălii zeloşi luau măsuri. A venit vremea să-i vedem intrând în biserică, iar lumânarea pe care o vor ține în mână va rămâne aprinsă ca simbol ai învățăturii religioase pe care o primesc chiar în şcoli. La vremea respectivă, mi-am interpretat corect visul; am aşteptat să trăiesc acest timp şi vă rog să-mi permiteți ca în pragul

sărbătorilor religioase de iarnă să reamintesc ce-a spus Mântuitorul: „Lăsați copiii să vină la mine şi nu-i opriți, că a unora ca aceştia este împărăția lui Dumnezeu”.

Vis de avertizare

„În vis, trebuia să fac un drum, cu o maşină. Înaintarea se făcea frumos, dar au început să apară obstacole: apă tulbure care îmi dădea senzația unei inundații, drumul se vedea din ce în ce mai puțin, dar maşina înainta. Au urmat apoi porțiuni de zăpadă, de gheață, drumul devenind din ce în ce mai greu. A trebuit să găsesc o altă variantă la o intersecție, dar peste tot erau împrăştiate crengi de brad, tulpini, fragmente ciudate, argintii. Nu mai puteam să înaintez cu maşina, am coborât, dar nu aveam unde să pun piciorul, din cauza acelor îngrămădiri ciudate. Au apărut şi multe persoane despre care ştiam că nu mai sunt în viață şi mă întrebam ce caută acolo, dar nu reprezentau ceva pentru mine. Printre obiectele împrăştiate, am zărit şi un pahar. Am vrut să-l iau, dar s-a sfărâmat în momentul când l-am atins. M-am trezit cu un sentiment de teamă, de nelinişte...”

Ne-am gândit mai mult la visul primit de la dra. L.M. şi datat 10.XII. a.c. Are mai multe elemente care converg spre o interpretare mai amplă. Elementele legate de greutățile drumului pot fi obstacolele pe care le veți întâlni în drumul vieții, spre anumite realizări. În ceea ce priveşte crengile, tulpinile rupte, se pare că acestea sunt

considerate simboluri tragice. Figurile pe care nu le cunoşteau în vis reprezentau, totuşi, persoane decedate. Paharul spart nu este nici el un element pozitiv. Oare a fost visul acesta un vis de avertizare?

Preocuparea pe care ne-am făcut-o din decriptarea („tălmăcirea") viselor nu ne rupe de realitate şi ne gândim să asociem, intr-un fel, sensul visului cu recenta prăbuşire a avionului românesc în Italia. Poate la o catastrofă s-a gândit şi dra. L.M., când s-a trezit cu starea aceea ciudată, de nelinişte.

Dar oricâte vise am stoca noi în Banca de vise, nu> putem să preîntâmpinăm anumite evenimente, chiar dacă am avea. şi elemente concrete. Mulți dintre noi sunt avertizați, într-un mod sau altul, de anumite realități exprimate prin simbolurile viselor, dar ... „Valoarea simbolică a lucrurilor le dă semnificația lor profundă, deoarece prin aceasta se stabileşte corespondența lor cu realitățile de ordin superior". (Rene Guenon)

Visul unui tânăr

„Mi se întâmplă să visez uneori locuri şi lucruri la care nu m-am gândit, nu le-am văzut nici măcar în imagini filmate. Ca orice tânăr al zilelor noastre, am diferite probleme majore care nu se pot rezolva bătând din palme. Mai am încă de studiat, de trecut multe examene. Visul reprezintă un vis care are secvențe ce se repetă. De fiecare dată, caut ceva: o localitate, o persoană, o stradă etc. Înainte de a le găsi, se apropie de mine acelaşi bărbat, îmbrăcat la fel, în alb. Are aceeaşi figură pe care în vis n-

o raportez, dar în realitate îmi dau seama că este a unui sfânt, mă ia de mână, zburăm şi-mi arată exact ceea ce căutam în prima parte a visului, apoi dispare, iar eu mă trezesc cu un sentiment ciudat, că am găsit ceea ce trebuie, dar nu pot să beneficiez de ceea ce găsesc. Uneori sufăr mult în vis din această cauză. Aş vrea să ştiu, dacă se poate, semnificația acestor vise".

Am găsit în literatura onirică de multe ori întrebarea: „Cine ne trimite visele?", însoțită de răspunsul: „Visele sunt de la Dumnezeu!". Visele profetice uneori sunt codificate, alteori nu Se pare că omul toată viața caută ceva, iar căutarea duce la descoperire, iar aceasta nu aduce întotdeauna mulțumiri sau beneficii. Vei căuta sau cauți în realitate „ceva". Poate o cale, o cheie... În vis suferi, dar noi putem să-ți amintim că „un cumul de suferințe duce la găsirea unei căi". Ai „avantajul" că eşti luat de mână, iar zborul semnifică întotdeauna o înălțare. Brâncuşi îi scria lui N. Titulescu în 1928: „Eu am căutat şi caut, şi voi căuta mereu forma - cheie care să fie adevărul esențialului".

Vis pentru ţara vecină

„Cu câțiva ani în urmă, am visat că eram pe malul unei ape curgătoare, înconjurat de cunoscuți. Pe celălalt mal, erau grupați bărbați care se aliniau. Au început să salute un comandant. În altă zonă, stăteau femei îmbrăcate în negru. Parcă era şi bunica mea, care nu mai trăieşte. Erau legate la cap cu negru, în stilul în care-şi

acoperă capul femeile musulmane. M-a obsedat visul. În scurt timp, au început evenimentele din Iugoslavia.

După un timp de aproape doi ani, mă visez într-o țară străină, ca turist. Intram în magazine, doream să cumpăr, dar nu puteam deoarece se măsurau materialele: stofe, mătăsuri, nu se ocupa nimeni de vânzări. Am intrat într-un muzeu. Într-o sală centrală, pe un mozaic oriental, era aşezată o «machetă», dar privind-o îmi spuneam că este o hartă, deoarece erau înscrise țările vecine, printre care şi România. Mai mulți bărbați schimbau elementele «machetei», trasau linii de diferite culori, gesticulau şi erau nemulțumiți. Nu înțelegeam ce discutau, dar la un moment dat au început să se bată. S-au deschis două uşi mari în față, a apărut un bărbat înalt, cu barbă şi păr alb, îmbrăcat în alb, şi a spus: «Treceți toți la Rugăciune!». A plecat, lăsând uşile deschise. Am intrat şi eu cu ceilalți, într-o încăpere circulară, cu covoare pe jos. Lumina intra prin vitraliile frumos colorate. Era plăcut şi liniştitor. Mi-am găsit cu greu un loc să îngenunchez. Erau numai bărbați care-şi murmurau rugăciunea. Unii se închinau, alții făceau mătănii. Am ieşit primul, doream să revin în prima sală, să mă apropii de «machetă», să o văd mai bine. Patru copii, îmbrăcați în alb, acopereau macheta cu pânză albă, pe care scria cu litere aurii EUROPA. Era multă lumină, au început să mă deranjeze ochii, m-am trezit, dar cu senzația pe care ți-o lasă o lumină orbitoare".

Şi dvs., dle G.B.I., ați decodificat visul gândindu-vă la țara vecină şi ați reflectat la evenimentele care s-au

derulat. Pot fi desprinse mai multe momente: bărbații care se pregăteau pentru „ceva”, salutau un comandant; femeile îmbrăcate în negru semnifică femeile în doliu, care au pierdut pe cineva în război. Ştim că au fost peste 200.000 de victime în fosta Iugoslavie. Simbolurile legate de musulmani ne arată şi baza etnico-religioasă a conflictului. După ce se vor stabili anumite elemente de granițe, va exista probabil şi un alt moment important: acela al reconcilierilor religioase, când biserica, religia, credința vor avea un rol mare în realizarea unor obiective europene, pentru că Europa este ceea ce trebuie să fie şi trebuie să fie ceea ce este!

Elementul cheie al visului este Rugăciunea, despre care Alexis Carrel spunea: „A vorbi omului modern despre rugăciune ar părea la prima vedere un lucru inutil, dar cu toate acestea noi trebuie să studiem şi să cunoaştem toate activitățile de care omul este capabil; altfel, am lăsa neutralizate activitățile a căror lipsă ar fi în dauna noastră şi a urmaşilor noştri”.

Vis pentru schimbare

„Parcă eram într-o grădină, dar era şi viță de vie căzută pe pământ. Strugurii aveau boabe mari şi negre. Am plecat din locul acela, mergând spre un sat. Deodată, am văzut case neterminate şi am auzit zgomot de geamuri sparte. Cineva țipa de spaimă. Mi-am dat seama că este cutremur. Am mers pe o uliță, unde stăteam cu familia. Am început să alerg, dar am văzut că pământul era crăpat şi trebuia să sar peste crăpăturile adânci, dar şi strigam

să iasă lumea afară din case că este cutremur. În fața ochilor mi-a apărut jumătate din icoana lui Iisus Hristos răstignit pe cruce, cu coroana de spini pe cap. La un moment dat, a început să se mişte şi din ochiul drept ii curgea o lacrimă roşie. Aceasta s-a desprins, s-a rotit de câteva ori, apoi a dispărut, până s-a format un punct luminos, din care apărea ca prin ceață o biserică. Se vedea numai partea de sus şi o pictură cu un sfânt. M-am trezit, după ce am privit un timp sfântul din pictură".

Interpretând câteva elemente semnificative, desprind concluzia că visul are semnificația unei schimbări, care va sta sub semnul religios al sfârşitului de secol. Poate într-o toamnă, când se coc strugurii, va fi un eveniment care va stârni panică, ar putea fi chiar un cutremur. Crăpăturile pământului pot fi produse şi de secetă. Spaima din vis poate fi o panică în realitate, dar cineva îi va avertiza pe oameni. Icoanele, bisericile din vis au sensul protector al credinței. Lacrima, strugurii negri pot însemna durere, înlăcrimare, dar biserica, apărută din lacrima lui Iisus, înseamnă mântuirea noastră prin credință.

Se ştie că visele din ultima vreme ale celor care cred în ele şi mesajele lor se finalizează printr-un simbol al credinței, ceea ce denotă că sentimentul religios este puternic la români, iar încheierea nu ne rămâne decât să o facem printr-un citat din Descartes: „Ceea ce este sus, în cer, nu poate să ajungă la spiritul nostru decât prin simboluri".

Visul dinaintea furtunii

„Mergeam cu maşina pe o autostradă care avea porțiuni foarte frumos luminate, cu mai multe benzi de circulație, cu trafic foarte intens, semănând cu o autostradă internațională. Am ajuns într-un oraş mare, cu clădiri deosebite, cu multe spații verzi, cu străzi largi, cu pietoni civilizați şi mulți, mulți tineri îmbrăcați foarte colorat. Mi-am continuat drumul, părăsind cu admirație orașul, dar punându-mi mereu întrebarea de ce firmele luminoase erau scrise în mai multe limbi, la fel şi panourile de vizualizare cu semnele de circulație sau cele care indicau trasee şi localități. Ştiam că trebuie să merg într-o localitate, să-mi întâlnesc soția. La un moment dat, drumul s-a îngustat, era plin de gropi, aveam dificultăți în înaintare. Am intrat într-o zonă întunecată, cu nori negri, amenințători. A început furtuna. De o parte şi de alta a drumului, erau arbori mari, care-şi aplecau crengile în toate direcțiile şi se răsuceau, producând zgomote ciudate. După un fulger şi un tunet puternic, un «uriaş» plăcut la înfățişare a coborât o barieră, s-au oprit toate mijloacele de transport şi a desfăşurat un ecran imens. Se derulau imagini care reprezentau tot o furtună, dar crengile şi arborii care se rupeau loveau oameni, animale, maşini, creând un tablou sinistru. Soția, împreună cu alte persoane îmbrăcate în alb, acordau ajutor răniților. Noi, cei de la barieră, priveam totul pe ecran, dar când a apărut soarele, «uriaşul» l-a strâns, a ridicat bariera şi ne-am continuat drumul. Am ajuns la dispensarul unde era soția mea, care mi-a povestit ce văzusem, ca fiind o

întâmplare adevărată. M-am trezit, mi-am dat seama că visul este de premoniție şi l-am notat. Peste câtva timp, am ajuns în localitatea Stâlpeni, unde soția şi-a făcut stagiatura. Trecând pe drumul încadrat de plute, mi-am amintit visul şi am făcut legătura cu o eventuală furtună care ar putea să blocheze drumul, provocând poate şi catastrofe rutiere".

Visul a fost deja interpretat de dl L. T., dar ar mai fi de adăugat câte ceva. Transmiterea mesajului prin intermediul ecranului evidențiază pericolul, dar bariera opreşte circulația, deci, oamenii sunt feriți de catastrofă. „Uriaşul" reprezintă spiritul protector din vis, dar şi cel care arată oamenilor pericolul. Credem că progresia în timp care a fost relevată prin vis punctează nu numai elementul negativ (furtuna cu consecințele ei), dar şi elementul pozitiv, ca aspectul autostrăzii, al oraşului, tinerii, ca elemente ale unui viitor, să sperăm, mai puțin îndepărtat. Asupra timpului nu se pot face referiri, deoarece nu s-a numărat nimic, n-au apărut cifre în vis. Panourile luminate semnifică o luminare, o deschidere, iar scrisul în mai multe limbi poate reprezenta lărgirea relațiilor internaționale ale oraşului, ale țării cu alte oraşe sau țări.

Să spunem că în realitate se vor ridica barierele ce ne stau în cale, iar „furtunile" le vom privi pe ecrane mai mici sau mai mari. Un lucru trebuie să reținem - vom fi protejați, căci „Toate prin El s-au făcut, căci fără El nimic nu s-a făcut din tot ceea ce s-a făcut.

Vis pentru oraşul nostru

Primisem o invitație la un congres internațional, dar care avea loc în Piteşti.

Ca în majoritatea viselor premonitorii, totul era frumos, măreț, colorat. Am intrat într-o sală imensă, mi s-a oferit un loc într-un fel de prezidiu, unde erau mai mulți bărbați. Vorbeau în limbi diferite, dar cei de lângă mine, în limba rusă. Toți făceau referire la un bărbat care era în partea stângă a sălii, în dreapta fiind prezidiul. În sală era multă lume care aştepta ceva. Se deliberase o şedință, iar bărbatul din stânga urma să fie spânzurat. Eu mă miram, că la noi pedeapsa cu moartea nu se aplică în cazul unei crime. Acuzatul stătea cu spatele, avea părul alb, statură potrivită, îmbrăcat modest, îngrijit, iar în jurul gâtului avea legată o frânghie. Se simțea o apăsare şi se aştepta momentul spânzurării. S-a auzit o voce puternică: „Nu va fi nimeni spânzurat! Toți vor fi condamnați ! îndepărtați maleficul, el domină oraşul!" Intensitatea momentului m-a trezit.

Am o senzație ciudată, stranie, ori de câte ori mă gândesc la vis.

Ca la toate visele cu mesaj, se desprinde clar şi mesajul acestuia - îndepărtarea maleficului, a răului din noi şi din jurul nostru.

Referitor la acest vis, aş mai face o precizare: dacă cineva gândeşte intens o anumită problemă care-l preocupă, se poate induce un vis care să aducă răspunsul problemei, iar în acest caz suntem vizați fiecare dintre noi. Pentru ceea ce facem rău, vom fi condamnați la o

pedeapsă, dar dacă maleficul domină oraşul, aşa cum se preciza în vis, cred că trebuie făcut ceva special, din punct de vedere spiritual, religios.

De data aceasta, „tălmăcirea" nu este absolut necesară, mesajul fiind clar.

Reţin visul, gândindu-mă însă la ceea ce spunea Vergilius: „Fericit cel ce poate cunoaşte cauza lucrurilor!".

Cu toate că rubrica noastră a stârnit furtuna unor comentarii mai mult sau mai puţin pertinente, principiale sau corecte, dorim să reamintim că toate relatările viselor au fost stocate în computer, împreună cu interpretările, iar când va fi cazul, vom face un paralelism între prognoză şi ce s-a întâmplat în realitate. x

Despre tălmăcirea viselor am mai scris. Primul tratat despre vise şi interpretarea lor este considerat cel al lui Antiphan (479-411 -î.Hr.), ceea ce dovedeşte că lucrarea sa presupunea o experienţă şi era şi o îndeletnicire care se practica de mult timp. y

„Metoda tălmăcirii viselor a continuat de-a lungul secolelor şi continuă şi astăzi, dar apogeul s-ar putea spune că l-a cunoscut în secolele al XII- lea şi al XIII-lea şi nu este exclus ca în epoca noastră, îmbogăţită de atâtea descoperiri ştiinţifice, să redevină o metodă practicată din nou cu asiduitate şi cu succes..." (C. Bianu).

Capitolul 7 - Visul - un simbol?

Motto:

„Gând prea cutezător, vis prea nebunesc”

Emerson

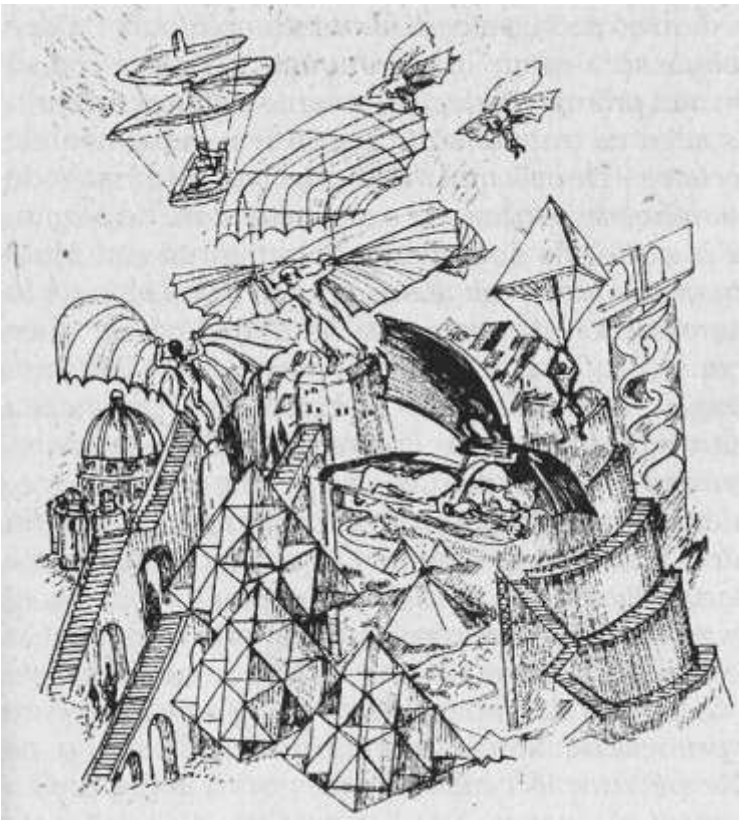

Atât la Homer, cât şi în Biblie, simbolismul pare ciudat, visul fiind reprezentat printr-un zeu sau demon care se strecoară ca un suflu de aer prin spațiile porților, pentru a pătrunde în casa celui care doarme.

Se spune că fiecare dintre noi avem un destin, un drum pe care trebuie să-l parcurgem, oameni şi locuri pe care să le cunoaştem, şi nimic din toate acestea nu sunt întâmplătoare. Să credem că nici visele nu sunt

întâmplătoare? Oare trebuie să „vedem” în vis anumite „secvențe”, ca să fim mai prompți în decizii, sau ni se sugerează prin vis ceea ce trebuie să întreprindem în momentele decisive? De cele mai multe ori, visul este însoțit de o simțire, de o trăire, de o anumită stare de teamă, de bucurie, de satisfacție, de suferință etc. Mulți din grupa homo religiosus spun: „Totul este de la Dumnezeu” şi poate nu întâmplător se face această afirmație. Elena Riescu, în „Mărturii despre nemurire”, face precizarea că Dumnezeu pătrunde totul prin Puterea Sa Cunoscătoare, Creatoare, Armonioasă, Organizatoare, Integratoare. Omul modern, contemporan, se află într-o mare criză, el refuză în cea mai mare parte teoria religioasă, creştină, nu are cultul mitului, al sacrului. Structura conştiinței umane, capacitatea de descifrare a omului au tendința de a traduce, de a decodifica din multitudinea de informații pe care le primesc din lumea înconjurătoare, din spațiu, pe cele pe care le consideră de primă importanță. Tocmai de aceea omul consideră că visul este trimis, el conține mesaje şi decodificarea unui vis este o consecință importantă pentru fiecare om. Visul este un simbol transmis prin simboluri, dar el reprezintă uneori neverosimilul, sacrul din noi, ceea ce reprezintă foarte mult pentru om. Capacitatea aceasta a omului de a primi mesaje, de a le prelucra, de a apela la propria sa „bancă de date” şi de a descoperi ceea ce s-a transmis reprezintă poate cea mai importantă „deschidere” spre acel ceva, undeva, spre care ne îndreptăm mai întâi gândul, apoi ne îndreptăm şi noi, după „a doua naştere”.

A privi visul ca pe un simbol considerăm că este un lucru pozitiv pentru fiecare din noi, deoarece apar reacții în lanț, de încurajare, de optimism, ne gândim la alte niveluri de organizare, la teoria cosmogonică şi privim poate cu optimism spre alte forme de existență, spre alte niveluri, iar ceea ce era înainte mai puțin cunoscut, ocult, capătă o altă dimensiune. Cunoscând simbolistica şi importanța visului pentru om, efectele nu vor întârzia să apară în viața fiecăruia dintre noi. Poate menirea acestui sfârşit de secol este de a ne face mai religioşi, de a împiedica decăderea morală şi spirituală a omului, umbrită de dezvoltarea explozivă a ştiinței şi a tehnicii. Se spune că practicile religioase nu mai sunt în concordanță cu epoca contemporană, ritualurile religioase din preistorie nu mai concordă cu omul modern. De la Freud şi până la noi, se tot încearcă să se explice visul, dar, dacă poți să priveşti visul numai ca formă a inconştientului şi cu implicațiile lui inclusiv sexuale, înseamnă că nu te mai poți conecta la mesajele „Macrocosmosului", nu te mai poți considera un „Microcosmos". Visul, privit multidimensional, trebuie să ne readucă spre o cultură religioasă, iar redescoperirea acesteia nu poate să rămână fără un efect pozitiv. Dacă „totul este de la Dumnezeu", de ce să nu lărgim puțin sfera şi să nu spunem că şi visul este de la Dumnezeu? Oare Dumnezeu îşi alege dintre adepții sau credincioşii săi anumiți „robi" ai viselor sau sunt anumiți „aleşi" care recepționează? Şi într-un caz şi în celălalt, dar şi în cazul acelor oameni care visează, considerăm că visul trebuie interpretat şi folosit. Ne

putem oare folosi de visele noastre, cum se foloseşte şcolarul de manuale? Convingerea noastră este că visul, mesaj sau premonitoriu, este transmis anumitor oameni, în anumite locuri şi în anumite timpuri. Ceea ce s-a scris şi ceea ce s-a spus despre vis gravitează în jurul ideii că visul trebuie să preocupe oamenii de diferite profesii: medici, preoți, dascăli, biologi, cercetători etc., pentru a plasa bine visul pe „axis mundi". Visul se adresează deopotrivă şi celor mai instruiți şi celorlalți, dar ii şi poate ajuta deopotrivă. Trebuie să lăsăm visul să ne poarte înainte şi înapoi, condus de conexiunile pe care singuri ni le putem stabili. Visul ne poate ajuta în actuala criză a omului modern, pentru care n-a început nimic de la Creator şi „nimic nu e dincolo". Dacă omul modern refuză teoria religioasă, nu este, deci, un creştin, pentru el miturile, legendele nu nasc întrebări! Oare întrebările „ce este visul?" sau „visul poate fi un simbol?" nu sunt întrebări care să-l ajute să găsească sacrul? Oare simbolurile transmise prin vis nu fac legătura directă între noi cei ce reprezentăm Informația, Energia şi Materia şi ceilalți care sunt numai Energie şi Informație? Oare cât timp trebuie să treacă pentru ca ştiința să explice, să demonstreze, iar răspunsurile să nu mai fie simple analogii?

Dacă visul ar fi „un rest din vechea conştiență de imagini, conştientă pe care omul o posedă în cursul evoluției lunare, precum şi în necursul unei mari părți din evoluția pământească", dacă „stările anterioare interferează cu stările următoare şi visul prezintă omul de

azi" (I. Țugui), de ce nu ne-am putea gândi că visul îl poate prezenta şi pe omul de mâine, cu toate problemele lui importante: naşterea, dragostea, munca, bucuria, plăcerea, moartea şi toate aspectele care s-ar putea reprezenta prin cele aproximativ 100 de simboluri care se regăsesc în încercările de tălmăcire? Teoriile, de la Freud la cea marxistă, au implicat simbolurile în vis. Dar toate visele sunt simboluri? Uneori, visul se transmite direct, pe cale auditivă sau vizuală. Căutăm mereu simbolurile viselor noastre. Dar visele de anticipație, prin care se prefigurează evenimente din viața unei persoane sau a unei societăți, pot avea simboluri noi pentru evenimente care n-au avut precedent?

Ştiința explică mecanismul de formare a visului din punct de vedere biologic, dar nu-l explică, deocamdată, printr-o percepție extrasenzorială. Paul Popescu Neveanu şi colaboratorii săi arată că Schneider şi-a exprimat convingerea că visul exercită, printre altele, şi funcția de a comunica anumite lucruri. Se pare că această funcție comunicativă este foarte importantă sub două aspecte: de a comunica semenului tău, dar şi ție însuți, anumite informații, evenimente. Aşa se explică de ce, în acelaşi timp, două persoane, despărțite poate de timp şi spațiu, au aceleaşi vise cu mesaj. Uneori mama şi copilul au acelaşi vis. Să fie şi o legătură între mamă şi făt, încă din timpul vieții intrauterine? Să viseze şi el, concomitent cu mama? Să primească aceleaşi informații sau baza visului ne trimite la „baza de date" din ancestral? Cine i-a sugerat forma ciclului benzenic descoperitorului ei? Sau cine i-a

arătat „tabelul” lui Mendeleev sau „modelul” lui Bhor? De unde au venit aceste informații care au răspuns la întrebările ce persistau şi le frământau mintea?

După Freud şi Jung, analizele asupra unor subiecți şi a viselor lor evidențiază că aceştia îşi modifică conştient atitudinea asupra persoanelor din anturaj. Jung evidențiază „responsabilitatea subiectului față de visul său”, propunând „o relație între eul conştient şi eul oniric”. Tendințele spre interpretarea simbolurilor onirice sunt orientate în două direcții: sunt subiecți care prin natura viselor au „o înclinație naturală spre interpretarea propriilor vise” si subiecți care consideră visul drept o pură consecință a somnului, fără alte implicații asupra cotidianului.

Poate acest sfârşit de secol mai înseamnă pentru omenire şi altceva, nu numai bilanțuri ale descoperirilor ştiințifice şi ale tehnologiilor sofisticate, care strică echilibre şi dărâmă mentalități. Poate ceea ce se încearcă să se demonstreze prin vis ajută şi la formarea omului, după tiparul religios. Poate trebuie să trecem la. o altă etapă spirituală, superioară, şi cei ce scriu despre vis vor să ne ajute, căutând una sau mai multe din valențele lui? Este cunoscut faptul că nu poți să transmiți nimic până când nu ajungi la un anumit grad de cognoscibilitate. Să fie visul cel care să ne formeze baza cunoaşterii a ceea ce se întâmplă acolo unde suntem şi nu suntem? Perpetua legătură între conştient şi inconştient, căutarea, îndreptarea, iată bazele apariției de imagini care ne fac trecerea într-o altă dimensiune şi care se pot numi starea

de vis. În vis eşti tu şi visul, care-ți dă toate elementele necesare, te ajută să te cunoşti prin ceea ce ai, cu ceea ce simți, îți arată ce ai înjur, pe cine ai, dacă trebuie să lupți şi cum să lupți, cum să te aperi, cum să acționezi în diferite împrejurări şi cum să mergi înainte. Visul are şi rolul de a ne îndrepta, de a ne linişti, de a vedea Adevărul - fiecare pentru sine - şi de a ne găsi Calea. Iată, după noi, adevăratul efect curativ, terapeutic al visului. Frământările asupra visului, în general, şi asupra viselor noastre în particular, ne-au condus la descoperirea unor simboluri proprii. Incertitudinea ne-a condus la certitudine, cunoscut fiind faptul că certitudinea nu duce la descoperiri. Am descoperit, inițial, visul pentru noi. Dar dacă avem o certitudine, o trăire, o experiență, nu putem s-o tăinuim. Memoria noastră a stocat multe imagini, simboluri, împliniri prin vis, pe care numai timpul ne-a ajutat să le corelăm. Am ajuns la nişte Adevăruri. Nu putem nici să le negăm, nici să le disprețuim, dar nici să le tăinuim. Adevărul prin vis îl vedem singuri şi, mai precis, fiecare pentru sine.

Privind visul sub o altă perspectivă, analizând şi visul, şi pe cel care-l visează, apare la Roland Cohen enumerarea căilor muncii analitice în următoarele planuri:

a) un plan confidențial;

b) un plan al analizei transferului format în cursul confesiunii;

c) un plan educativ şi autoeducativ;

d) un plan de metamorfozare a personalității.

Sunt vise care rămân în memorie toată viața, copiii au vise mai speciale, care se rememorează şi pot constitui pilde în viață.

După Jung, visul nu este un mesaj deghizat, ci un mesaj al inconştientului, care are la bază arhetipuri ce reprezintă „un fel de complex, dar este opus acelora pe care le-am studiat până acum, el nu mai este fructul unei experiențe personale, ci un complex înnăscut. Arhetipul este un centru încărcat de energie". Dacă inconştientul colectiv are nuclee în propriul conştient şi dacă inconştientul colectiv transmite în propriul conştient mesaje, nu sunt aceste mesaje transmise prin vis?

La români, visul are un loc bine determinat istoric, iar logica tradițională a visului poate să ne ajute. Poate ceea ce se încearcă să se demonstreze ajută şi la formarea omului, pe baza propriilor vise. Poate trebuie să trecem la o etapă spirituală superioară, în care visul joacă un rol important prin simbolurile sale. Oare cei ce scriu pe baza viselor lor şi cei ce scriu despre visele lor au menirea să ne ajute în acest sens?

După Noemi Bomher, „limbajul reprezentărilor visului nespeculare, dar intenționale, al reprezentărilor referitoare la istorie, la viață, la lume, ne ajută să comunicăm cu miturile prin simboluri şi să ne organizăm existența spre continuitate".

DEDUCȚII ASUPRA UNOR FUNCȚII ALE VISULUI

Dacă „la porțile visului se zbat, se ciocnesc, se contopesc sau se sparg toate fluxurile şi refluxurile memoriei…" şi „regăsirea memoriei în arhitectura labilă a visului ține de fluctuația stării de conştiință, în cadrul căreia se desfăşoară visul", de ce ne preocupă simbolistica visului? De ce ni se pare că visul este un simbol către cunoaştere? Oare nu visul ne îndreaptă atenția către starea noastră de sănătate, către relațiile cu cei din jur, nu ne arată cât de răi sau cât de buni suntem, nu ne orientează asupra unor perioade de frustrări? Oare nu găsim noi, de cele mai multe ori, răspunsuri şi „chei" de rezolvare a unor probleme de mai mică sau mai mare importanță?

Ca să poți să ajungi la o demonstrație, la o generalizare, trebuie să studiezi uneori n+1 cazuri. Ca să poți să ajungi la o concluzie apropiată de adevăr în ceea ce priveşte visul, nu trebuie să-ți analizezi numai câteva vise sau visele din anumite perioade. Ele trebuie studiate pe grupe: vise de reuşită, de naştere, de moarte, de căsătorie etc., prin simboluri şi semnificații imediate sau îndepărtate. „Visele se prezintă printr-o fantastică bogăție şi o enormă varietate, ca şi viața pe care o reflectă. Ele se manifestă într-o dimensiune ce îşi etalează evantaiul, începând cu visul halucinant, haotic, dezordonat, trecând prin toată gama formelor de manifestare, până la visul coerent, ordonat, clar, demonstrând complexitatea sa". Visul analizat prin simboluri mai mult sau mai puțin

cunoscute, decriptarea unor vise de-a lungul timpului duc la „caracterul polivalent al posibilei semnificații a fenomenului oniric”. De ce â frământat visul mintea atâtor oameni? Unii l-au studiat, alții şi-au pus întrebări la care au găsit sau nu răspuns, dar se poate preciza că „visul poate fi analizat, iar investigațiile asupra lui pot constitui, în mod cert, obiect de studiu”.

S-a făcut afirmația că „în cercetarea fenomenului oniric trebuie remarcat faptul că visul este foarte puțin accesibil investigației experimentale şi inoperant observației directe” şi că singura modalitate de a cerceta un vis rămâne modalitatea de a relata visul. Dar în relatare apar mulți factori obiectivi sau subiectivi care depind de memoria persoanei, de percepția tuturor simbolurilor ce pot fi captate pe cale auditivă, verbală, vizuală etc., de modul de prezentare a tuturor simbolurilor din vis, într-un cuvânt, şi de întreaga capacitate de relatare a persoanei.

După Noemi Bomher, - sunt importante următoarele categorii de vise:

1. vise de influență;

2. vise profetice prin influență indirectă;

3. vise care au ca sursă o exaltare psihică şi se pot interpreta.

„Sunt vise limpezi, clare, logice, ca stările clare, limpezi ale existenței, alături de vise tulburi, halucinante, deformate, ca stările tulburi, noroioase ale stărilor de nebunie”, dar „regăsirea memoriei în arhitectura labilă a visului ține de fluctuația stării de conştiință în cadrul

căreia se desfăşoară visul", căci „în realitate, la porțile visului se zbat, se ciocnesc, se contopesc sau se sparg toate fluxurile şi refluxurile memoriei". În mod normal, nu se poate vorbi de vis fără memorie, dar nici de memorie fără vise. Visul nu se desfăşoară sub impulsul unor forțe haotice, decât în cazul unor boli nervoase. Visul este un simbol al luptei spiritului împotriva uitării şi pentru găsirea unor soluții la anumite probleme. El se desfăşoară în timp şi spațiu, ne dă o anumită viziune asupra lumii, ne conectează la Armonia divină. Deplasarea din lumea reală în lumea visului se face prin etape de o anumită frumusețe, iar înțelepciunea pe care o căpătăm ne arată că timpul care trece formează timpul care vine, şi înțelepciunea vârstei prin timp este poate necesară generațiilor viitoare, care formează sensul simbolic ce duce la adevăratul sens spiritual. Visul simbolizează poate noaptea dinaintea începutului, ne prezintă anumite modele terestre ale ordinei cosmice, ne ajută să-l redescoperim pe Dumnezeu etc. Simbolurile viselor ne determină să trăim sau să retrăim anumite Adevăruri, ne dau elementele arhitecturale ale unor secvențe trecute sau viitoare. Înțelepciunea religioasă sau culturală se leagă de vis, mit, legendă, la fiecare civilizație, la fiecare popor, şi nu întâmplător s-a afirmat că face legătura între vis şi divin. Trebuie să ne preocupe visul, trebuie să strângem vise într-o „bibliotecă de vise", să argumentăm, să comentăm visul, să facem sinteză asupra visului, să aducem argumente în sprijinul visului. Toate acestea ne pot duce către înțelepciunea divină, necesară şi nouă, dar

şi generațiilor viitoare. Visul este o trecere dincolo, care ne ajută în anumite încercări, în anumite împrejurări. Nu încercăm noi, generația frustrată de beneficiul unei gândiri şi formații religioase, să ridicăm visul de la sensul biologic la sensul spiritual, dar exemplificările de-a lungul timpului, întreaga literatură onirică, rolul tălmăcitorilor de vise şi importanța lor, cât şi incubația nu pot fi întâmplătoare.

Intelectualitatea s-a îndepărtat de gândirea religioasă şi de aceea visul poate n-a fost privit ca un simbol care să ducă la includerea lui în sfera creată de spiritualitate.

Cele relatate despre Vis ne pot tulbura sau ne pot înlănțui în incertitudini, ne pot ajuta să găsim explicații mai mult sau mai puțin plauzibile asupra existenței noastre, dar & siguranță ne măresc dorința de a trece visul în planul realității.

Omul s-a străduit mereu să cunoască simbolurile viselor de premoniție, dar ceea ce este mai greu de stabilit este însăşi ideea de a cunoaşte dacă trebuie încadrat visul într-o anumită simbolistică sau nu. Benedetti spunea: „visul este ca o metaforă a gândurilor şi a simțurilor ce se pot exprima şi în imagini convenționale".

După S. Modreanu, cele două tipuri de vise profetice se pot încadra în:

1. Visul profetic cu mesaj direct, logic, univoc, tipul cristal;

2. Visul profetic cu mesaj indirect, criptic, echivoc, tipul simbolic.

Gradul de transparență al visului poate crea premise pentru o tălmăcire corectă sau aproximativă a mesajului. De cele mai multe ori, caracterul este de probabilitate. Nu întotdeauna este posibilă decriptarea simbolismului oniric, ceea ce poate conduce la falsuri şi confuzii, ceea ce alimentează ideea de ignoranță a celor care aduc critici visului şi ideii de mesager a acestuia.

Dacă „fiecare lucru este ceea ce este", putem admite că prin simboluri sau fără simboluri, visul ne transmite (dar nu întotdeauna) ceva de care putem ține seama, cu atât mai mult cu cât ne putem gândi la Kant şi în afirmația sa: „există o lege a naturii potrivit căreia nimic nu se întâmplă în virtutea întâmplării oarbe".

Parcurgând acest periplu al visului, putem considera şi noi că „visele ne tulbură prin coerență, ne înlănțuie în incertitudine, se şterg sau se oprimă, ne introduc în realitate, se confruntă cu ea, oferă grade de credibilitate şi ne ajută să găsim explicații mai mult sau mai puțin plauzibile asupra propriei noastre existențe".

Postfaţă

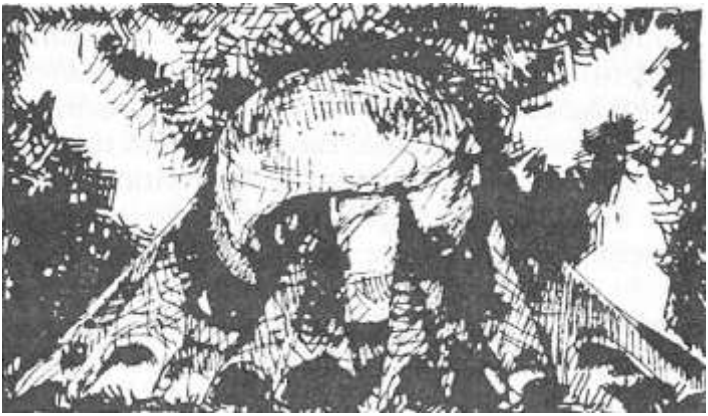

Prin această carte, am încercat să ne adresăm şi celor instruiți în domeniul visului, dar şi celor care au fost preocupați de visele lor. Mulțumirea noastră ar fi foarte mare, dacă vreunul din categoria celor care ignoră visul ca formă de comunicare, după lectura cărții, ar începe să privească visul şi sub o altă formă.

Nu am încercat să descoperim sau să exprimăm idei noi despre vis, deoarece ştiința este cea care trebuie să descopere noi adevăruri şi noi conexiuni ale visului legate de bios, dar am încercat să privim ceea ce se ştie, dintr-un alt unghi al spectrului de informații.

Nu vrem să creăm ideea de realism al visului, dar punctăm că visul ne leagă de realitatea apropiată sau viitoare, ne ajută să găsim mai repede şi mai uşor o cale. La o persoană de 60 de ani, timpul de vis reprezintă aproximativ 5 ani, în mod normal, dar nu se poate estima încă valoarea informațiilor primite în acest mod.

În materialele parcurse, am găsit ideea conştiinței valorii viselor, ele putând transmite simboluri despre:

viață, moarte, bucurii, împliniri, tristețe, pierderi, călătorii, ascensiuni, stări erotice etc.

Poate că omul fără vis sau într-o lume fără vis nu este ancorat de nimic, nici ca timp, nici ca trăire, nici ca spirit.

Am pornit de la ipoteza că orice vis conține un adevăr, dar poate esențialul este să gândim toate valențele sale, inclusiv caracterul de vis profetic sau premonitoriu. Posibil ca, mult timp, visul să continue să rămână învăluit în mister, să fie acceptat sau criticat în egală măsură, ca şi adepții celor două opinii.

Nu am dorit să facem o analiză aprofundată, dar am încercat să găsim răspunsul la anumite întrebări şi am ajuns în fața alteia, generate de ideea că visul transmite informații:

- Cine transmite informații şi cum? Verificându-se în timp conştiința valorii viselor, se poate accentua cu întreaga tărie a adevărurilor trăite că aproape toate visele sunt reprezentări ale unei alte forme ale biosului uman.

între două coperți, nu se poate închide o parte a Universului, acea parte care este omul cu visele sale. O carte despre vis nu se termină. Incursiunea în lumea viselor trebuie continuată de toți cei „care au pus credința lor în vise, ca în singurele realități". După cum spunea G. Flaubert, „fiecare vis sfârşeşte prin a-şi găsi forma", noi să lăsăm visul să ne poarte înainte şi înapoi, condus de conexiunile pe care singur şi le va stabili în timp. Dacă în vis eşti singur în fața a ceea ce ştii şi ceea ce ai vrea să ştii, prin această carte am căutat să reprezentăm ceea ce se ştie despre vis, dar şi ceea ce am vrea să ştim.

Iar pentru cei care nu vor fi de acord cu noi, vom încheia cu începutul, deci cu ceea ce spunea Goethe: „E mai bine să faci cel mai mărunt lucru din lume, decât să pierzi timpul fără să faci nimic…”

Autorii

Mic dicţionar de vise

A

Abator = neplăceri, boli
Abis = certuri, necazuri
Aburi = nelinişte, nesiguranță
Ac = spor, succese rapide
Accident = necazuri în afaceri, eforturi
Acoperiş = protecție, cinste
Actor = acțiuni înşelătoare
Adio = Împăcare, bucurie
Adunare = petrecere, veselie
Aer curat = sănătate, bucurie
Afiş = surprize, bucurii
Afine = nesiguranță
Afumând = speranțe bune
Aguridă = veste tristă
Alb = bucurii, căsătorie
Albastru = autoritate, câştig
Albină = depăşirea greutăților
Alergând = drumuri grele
Alune = secetă, sărăcie

Ambulanță = semn rău
Amenințări = se sfârşesc relele
Amor = necazuri, certuri
Amforă = primeşti veşti bune
Amputare = semn rău
Ancoră = necazuri la apă
Animale = bogăție
Animale sălbatice = ceartă
Anteriu = noroc
Aparate = participări la evenimente
Apă limpede = semn bun
Aplauze = evenimente discutabile
Arc = putere, sănătate
Arcuş = veselie
Ardere = pot apărea ghinioane
Argint = zgârcenie, neplăceri
Arici = semn bun, peripeții
Armă = vremuri tulburi
Armură = evenimente
Ascensor = succese mici
Ață încurcată = semn râu în afaceri
Aur = dezbinare, afaceri, viclenie
Aurora = întristare
Auzind ceva = veşti, vorbe
Auz pierzând = supărări
Avere = semn bun, belşug
Avion = veste, vorbe
Avocat = încurcături

B

Babă = schimbare
Baie = petrecere
Baionetă = călătorie
Balanță = înşelătorie
Balansoar = boală
Balaur = semn rău
Bal mascat = viclenii
Balenă = semn rău, boală
Balon = profit moştenit
Bandaj = boală
Bani = supărare
Barbă = semn de doliu
Barcă = semn de căsătorie
Barieră = depăşirea piedicilor
Barză = pregătire de botez
Basme = pierdere de timp
Baston = semn rău de sprijin
Batistă = întâlnire cu surprize
Baterie = necazuri, bârfe
Bărbat = se împlinesc speranțe
Bătaie = pot veni lucruri bune
Bătălie = încercare, frică
Bătrân = semn de sărăcie
Băutură = nefericire, semn râu
Berbec = ceartă cu o persoană apropiată
Beteală = noroc, căsătorie
Bibliotecă = judecată, proces
Bici = semn bun sau bucurie

Bicicletă = câştig, spor
Bidinea = schimbare, mutare
Bilă = nesiguranță
Bilețel = invitație la petrecere
Biliard = beneficii, căutări bune
Binoclu = atenție, grijă
Biserică = ocrotire, semn bun
Bisturiu = sănătate bună
Boală = pot apare primejdii
Bob (fasole) = neînțelegeri
Bogăție = semn de boală
Boi ' = noroc, mulțumire
Bolovan = semn de oprire
Bolta cerului = semn de avansare
Bombă = se întâmplă un lucru (bun sau rău)
Borcan = pot apărea boli
Box = atenție la sănătate
Brad = noroc în dragoste
Brici = dezamăgire, răutate
Brichetă = veste, vizită
Brânză = uneori boală
Broască = veste neaşteptată
Buburuză = veşti bune
Bube = bani, neîncredere
Buchet = dorințe împlinite
Bucium = semn bun, trec necazurile
Bucurie = nepricepere, rău
Bufniță = afaceri bune, bani
Bumerang = dezamăgiri

Burete = bucurii fără efect
Burtă = semn bun, profit
Busolă = îngrijorare, rău
Bust = suferințe în familie
Butoi = veselie
Butuc = veşti triste
Buzdugan = vreme de schimbare

C

Cadavru = viață lungă sau nenorocire
Cafea = bucurie, petrecere
Caier = semn de ceartă
Cal = iubire, protecție
Caleaşcă = profit
Cale = necazuri
Calendar = veşti proaste
Cameră = semn bun, speranță
Canar = se trec greu neplăcerile
Candelabru = petrecere
Capac = semn de viclenie
Capre = întristare
Cap = agitație, nemişcare
Cetate = noroc
Cheie = reuşită în afaceri
Chimono = musafiri nedoriți
Chitară = semn bun
Cimpanzeu = atenție la duşmani
Cimpoi = ceremonie
Cioară = piedici, boală

Cioban = bani
Ciocan = bătaie de cap
Ciocănitoare = defăimare
Ciorapi = răsplată neaşteptată
Cireşe = nestatornicie
Cişmea = spor în afaceri
Ciung = pierderea unei runde
Ciuperci = boală
Cizme = invidie
Clarinet = bârfă
Clopote = semn râu
Cloşcă = noroc, afaceri bune
Coada unei vite = câştig, avere
Coasă = semn râu, veste rea
Cocostârc = prieten credincios
Cocoş = veste bună, noroc
Cocori = semn bun
Cadru = scapi de necazuri
Coif = spor în ceea ce faci
Cojoc = lene
Colac = boală
Colivie = singurătate
Comedie = încurcături
Cometă = semn râu
Comoară = întristare
Compas = dreptate
Condoleanțe = boală
Contrabas = viață grea
Copaci = cade un om

Copii = semn bun
Corabie « veşti diferite
Coroană = noroc, glorie
Corbi = semn rău
Corset = nesiguranță
Cort = nelinişte
Coşciug = semn rău
Coş = bucurie
Coteț = muncă şi câştig
Craniu = hotărâre
Cratiță = speranțe zadarnice
Crocodil = te vei speria
Crin = logodnă
Croitor = semn de griji
Cruce = semn bun
Cuc = bârfe, moarte
Cucui = onoare, cinste
Cucuvea = pagubă, boală
Cui = călătorie
Cuier = semn râu
Cumetrie = bucurie
Cunună = căsătorie
Cuptor = noutate plăcută
Curcan = faci eforturi
Curcubeu = fericire
Cutremur = schimbare

D

Dentist = vei afla o noutate
Degetar = calomnie
Degete = uneori, semn de boală
Desculț = sărăcie, lipsuri
Dezbrăcat = defăimare
Diamant = semn de belşug
Diavol = insucces
Dihor = ghinion
Dinți extraşi = nenorocire, moarte
Doamnă sărutând = câştiguri
Doctor = boală, veşti proaste
Doică = semn rău
Doliu = zile de griji
Domni = oameni de onoare
Dormind = pierdere
Dovleac = boală
Dric = succes
Drum = noroc sau musafiri
Duhovnic = prieteni credincioşi
Dulap = veselie
Dulceață = bucurie şi succes în afaceri
Dumnezeu dacă ți se arată = semn bun
Durere = se amestecă în firmă sau afaceri
Duşmani = prieteni credincioşi, reuşite

E

Ecou = speranțe bune
Edificiu = noroc în afaceri
Elefant , = onoare, respect
Elicopter = supărări trecătoare
Episcop = semn râu, proces
Epoleți = cinstire
Eprubetă = faliment, amenințare
Evanghelie = credință
Evantai = călătorie
Evrei = afaceri bune

F

Flaut = vei auzi vorbe rele
Floare = perioadă bună, bucurii
Fluierături = te poți speria
Fluturi = iubire nestatornică
Foame = primeşti un câştig
Foarfece = încurcătură în afaceri
Foc = semn râu, solicitare
Foi = semn bun, primeşti daruri
Folos în afaceri = noroc
Fotografii = poți revedea pe cineva
Fragi = perioadă de succese
Frate = prosperitate, noroc
Frică = neplăceri în afaceri
Frig = hotărâri importante
Friptură = griji, necazuri
Frânghie = profit mare

Fructe căzute = nefericire
Frunze = împlinirea dorințelor
Fugind = eforturi mari
Fulger = bucurii, câştiguri
Fum = întristare, grijă
Fumând = dezamăgire
Fund = semn râu
Furând = prudență, belşug
Furcă = supărare, ceartă
Furnici. = onoare, hărnicie
Furtună = oboseală, bogăție
Fus = semn râu
Fabrică = succes în afaceri
Fagure de miere = lucruri bune, veşti
Far = se produc schimbări regretabile
Farfurii = moştenire
Fasole = ceartă
Fată = semn de schimbare
Față = cinste, considerație
Făclie = secrete în dragoste
Făină = viață bună
Fân » supărare, hoție
Fântână = semn bun, sinceritate
Fecioară = căsătorie plăcută
Felinar = duşmănii sau ostilități
Feluri de mâncare = foame, foamete
Femeie = veşti despre afaceri
Fereastră = vei scăpa de necazuri
Fete certându-se = călătorie

Fier = muncă obositoare
Fir de ață = scapi de griji

G

Galbeni = câştig mare
Galopând = avansare, împlinire
Galoşi = boală
Gară = oaspeți neaşteptați
Gard = izbândă
Garderobă = daruri, haine
Garoafe = noroc
Gaură = supărare
Gălăgie = regrete, semn râu
Găleată = bogăție, belşug
Găluşti = semn bun, prieteni
Găină = veste bună
Găsind ceva = semn rău
Gândaci = necaz, boală
Gârbaci = scapi de necazuri
Gâscă = călătorie, schimbare
Gât = întristare
Geamantan = călătorie
General = primejdie
Gheată = supărare, pierdere
Ghebos = şanse de câştig
Gherghef = bucurie
Ghicit = nefericire
Ghimpat = ceartă, griji
Ghinda = belşug, bine

Ghioc = spor în afaceri
Ghiocel = câştig moderat
Girafă = ajutor, curiozitate
Giuvaeruri -= îmbogățire cu riscuri
Glastră cu flori = sănătate
Glob pământesc = călătorie, orientare
Glonț = pericol în aglomerație
Gogoşi = greutăți
Gol, goliciune = invidie pentru funcții
Grajd = eşti bine primit
Gramofon = perseverență cu reuşite
Granate = griji, întristare
Grapă = nelinişte, griji pentru reuşite
Gras = îmbolnăvire
Grădină = câştig, mulțumire
Grăunțe = spor în afaceri
Grâu = trebuie să-ți calculezi bogăția
Greblă -= strângi bucuriile
Greieri = bârfă, griji
Grenade = pericole, peripeții
Grijă = vei primi vizite
Grindină = nemulțumire, suferință
Groapă = semn greu, cu urmări complicate
Grotă = zile mai grele
Guler = lipsuri
Gunoi în casă = lipsuri, sărăcie
Guşat = supărare sau ruşine
Guşter = necazuri, boli
Gutui = boală, amăgiri, pagube

Guturai = necazuri repetate
Guvernare sau funcție = duşmănii, necazuri
Guzgani = biruieşti, dar fără satisfacții

H

Haine = funcție, avansare, îmbogățire
Halat = boală
Halbă = petrecere
Haltere = scapi de griji sau datorii
Ham = călătorie, clarifici anumite situații
Hamac = perioadă de letargie
Hambar = bogăție
Harfă = linişte sufletească
Hățuri = semn de pagubă, răutăți
Hienă = supărare, bârfă
Hingher = pagubă
Hipopotam = proiecte neobişnuite
Hârtie = pierderea încrederii, afaceri
Holde = semn de împlinire a dorințelor
Horn = odihnă, relaxare
Hoț = te supără duşmanii
Hotel = parteneri instabili
Hrănind = veşti, zile zbuciumate
Hrean = afaceri bune
Hristos = linişte sufletească, bucurie

I

Iad = schimbare, pierderea averii
Iarbă = voie bună, proiecte pentru afaceri
Iască = hoție
Iasomie = prieten credincios
Ibric = semn de boală
Icoană = noroc, liniște sufletească
Icre = boală, ceartă
Ie = petrecere
Ied = afaceri profitabile
Iederă = poți avea necazuri
Iepure = teamă, ceartă, nostalgie
Iesle = cinstire, schimbări în bine
Iluminație = bucurie, putere
In = căsătorie fericită, prieteni buni
Inamici învinşi = bucurie, dreptate
Inel = eforturi, prieteni adevărați
Inimă = veşti, armonie
Insecte = vorbe, veşti care prevestesc ceva
Instrument muzical = prieteni buni
Insulă = afaceri rentabile
Interviu = ghinioane
Inundație = neplăceri
Iți = bucurie
Izvor = sănătate, prosperitate

Î

îmbogățire = aprecieri pozitive
îmbrăcat , = prosperitate, înnoire
îmbrățişat = primeşti daruri
împărat = noroc, serviciu bun, cinstire
împărțind = câştig, noroc în afaceri
împungându-te cu acul = ceartă, semn râu
împuşcătură = semn de durere, duşmănie
încălțăminte = legături, semn de întristare
închinare = semn bun, spor în avere
închisoare = griji, supărare
încoronat = linişte, odihnă, prosperitate
încurcat în mărăcini = încurcături financiare
înecat = fereşte-te de accidente, primejdie
îndrăzneț = pot apare încurcături
înger = cinstire, voie bună, noroc
îngâmfat = repulsie, stări proaste
îngreunat, împovărat = veşti triste
îngropăciune = veşti triste
înjurând = necazuri
înot = împlinirea dorințelor
întinerire = schimbare în bine
întâlnire = cresc duşmăniile
întristare = veselie
întuneric = boală, durere
învățând = satisfacții, câştiguri
învierea morților = diminuarea pericolelor

J

Jale = supărări fără urmări grave
Jar = primejdie sau acțiuni primejdioase
Jaf = poți întreprinde o afacere profitabilă
Jertfă = bucurie oferită de cineva
Joc = poți avea un câştig neaşteptat
Judecător = poți scăpa de griji, dar cu un preț mare
Judecată = supărare, întristare
Jug = câştiguri mici, la muncă grea
Jumări de ouă = boală grea

L

Labirint = suferință fizică sau sufletească
Laborator = muncă bine răsplătită
Lac = afaceri bune, greutăți trecătoare
Lacăt = îngrijorare, căi închise
Lacrimi = bucurie, petrecere, funcție înaltă
Ladă goală = sărăcie, amărăciune
Lalea = bucurii ascunse
Lampă stinsă = ceartă în familie
Lance = conflicte, certuri, semn rău
Lanternă = poți ieşi bine din încurcături
Lanț = semn de duşmănie, necazuri
Lapte = semn de sănătate, bucurie, afaceri
Lavă = pericol, înşelăciune
Lăcuste = veste rea, căsnicie scurtă
Lăcătuş = duşman, griji
Lămâie = ceartă, boală, griji
Lăptăreasă = petrecere, semn bun

Lătrături «= auzi de moartea cuiva, situații dificile
Lână = semn bun, de mare noroc
Leagăn = vei avea urmaşi, semn bun
Lebădă = veselie, petrecere, zile bune
Legat = semn râu, supărare, necaz
Legănându-te = nu ai chef de lucru
Legi = te poți aştepta să ți se facă
dreptate
Legume dacă aduni = belşug, sănătate
Lepră = semn rău de moarte sau de supărare
Leşin = necaz, supărare, moarte
Leu = onoare, fericire
Libelulă = trai fericit
Licurici = auzi de moartea cuiva
Liliac (pasăre) în zbor = semn râu,
(prins) = scapi de duşmani
Lighean în care te speli = sentimente
Liman = călătorie lungă
Limbă = semn râu
Limbrici = îți cauți o realizare
Limuzină = necazuri
Lingură = mâncare
Linte = întristare
Lipie = lipsuri multe
Lipitori = duşmani, boală
Liră = zile liniştite
Livadă = bogăție, prosperitate
Listă = lucruri noi
Litere = prietenii te aşteaptă

Loc viran = deşertăciune”
Local aglomerat = apare o schimbare
Locomotivă = noroc, veste, călătorie
Locuință = semn bun,
(dărâmându-se) = semn rău
Lojă de teatru = petrecere plăcută a timpului
Lopată = semn bun, belşug
Loterie = pierdere de bani
Lovitură = semn râu
Loz = afaceri nerentabile
Luând apă = sănătate bună
Lucruri = schimbare în bine
A lucra = spor în casă
Lulea = ceartă, boală
Lume multă = adunare, proces
Lumină = fericire, noroc
Lună = câştig,
(căzând) = nenorocire
Luntre plutind = semn bun
Lup = duşmani ascunşi
Lupă = urmărire, veşti de departe
Luptă = mânie, bătaie, duşmani, îngrijorare

M

Mac = înjosire, ruşine
Macara = înaintare, evoluție
Macaroane = semn rău, boală
Magnolie = bucurie, întâmplare fericită
Maimuță = fățărnicie, înşelătorie

Maioneză = sănătate, semn bun
Mal = afaceri care se termină bine
Maldăr de gunoi = bani
Mama = bucurie, dar
Mandolină = tristețe, melancolie
Manta = funcție, schimbare
Mare (ocean) = câştig, sănătate, teamă
Marinar = drum cu peripeții
Masă = bucurie, belşug
Marfă vânzând = necazuri
Margarete = boală grea
Marmeladă = foamete
Marmură = înmormântare
Mazăre = dureri, boli
Măcelar = semn bun, bucurie
A măcina = afaceri, prosperitate
Măgar = nefericire, împovărare
Mălai = osteneală fără folos
Mănăstire = viață liniştită, nuntă în familie
Mănuşi = veste neplăcută
Măr mâncând = întristare, schimb de serviciu, avansare
Mărci (timbre) = vei primi o veste
Mărgăritar = grijă, lacrimi
Mărgele = griji, necazuri
Măritată = văduvie
Măruntaie = câştig mic şi sigur
Măsline = semn rău, supărare
Mătase = bucurie, bogăție

Mătură = semn rău, întristare, necaz
Mărțișor = căsătorie norocoasă, parteneri buni
Măsele (durere) = necazuri,
(extracție) = pierderea unei persoane
Mătreață = ruşine sau nelinişte
Mătrăgună = semn rău, nemulțumire
Mătură = ascunzişuri, răutate, ruşine
Mâhnire = semn de bucurie, schimbare
Mâini = semn râu, de supărare
Mâncare (cumpărând) = prosperitate, bine
Mâncând = mulțumire
Mâneci lungi = mărire
Mânuind o armă = necazuri, nevoi
Mânz = semn bun, veşti bune
Medalie = bucurie, spor, progres
Medalion = aduceri aminte
Melc = cumpătare, înaintare lentă
A merge = înaintare, spor
Mese (întinse) = petrecere, împliniri
Mesteacăn = trădare, nemulțumiri
Metal = decădere, invidie
Metronom = se pierde timpul inutil
Mic = umilință
Microfon = amplificări în bine
Microscop = schimbare în bine în muncă
Miel = belşug, câştig, noroc
Miere = bucurie limitată
Mierlă = veselie, timp frumos
Mieunături = prevestiri rele

Mijind de ziuă = afacerile vor merge
Militari = tulburări, veşti proaste
Milostenie = lipsuri, sărăcie
Milos = semn de împlinire
Mină = bucurie sau belşug
Mincinos = nu vei reuşi în acțiune
Minge = griji, necazuri
Minuni = schimbare în bine
Miop = priveşte cu atenție în jur
Mire = căsnicie agitată
Mireasă = împăcare, linişte sufletească
Mizerie = sărăcie
Moară = bucurie, spor
Moartea = scapi de necazuri
Moaşă = descoperi ceva important
Mobilă = sărăcie
Morar = prietenie
Morcovi = supărare ascunsă
Morgă = poți auzi ceva rău
Morman de pământ = zile grele
Mormânt = relații ascunse, schimbare
Mort = nefericire
Moşie = extinderea relațiilor
Moştenire = sărăcie, pagubă
Motocicletă = ceartă, bătaie
Mozaic = vorbe care deranjează
Muguri = satisfacții, perioadă bună
Mulatru = vei fi căutat de prieteni
Munte = glorie, înălțare, putere dacă urci

Mure = întristare, lacrimi, boală
Murături = veşti rele
Mustață = întâmplare nefericită
Muşcată = semn bun
Muşte = bârfă, calomnie
Mut = nenorocire
Mutilat = neplăceri, schimbări de relație
Mutându-te = schimbări importante
Muzică auzind = te vei gândi la lucruri triste
Muzică = nuntă, logodnă
Muzicuță = nu este un semn bun

N

Nacelă (balon) = înălțare sau drum cu reuşită
Noi = petrecere sau clipe plăcute
Nap roşu = accident sau un semn rău
Nas = loc important pe care poți să-l ocupi
Nasturi = lipsuri, certuri
Naş = bucurie, împlinire
Naştere = noroc, belşug, cinstire
Nălucă = veste proastă
Năvod = oameni de rea credință, înşelătorie
Nebun = schimbare, călătorie fortuită
Necuratul = semn de atenționare
Neg = semn pe corp, boală
Neghină = supărări, neplăceri
Negoț = pagubă
Negură = vreme în schimbare
Negru (negreală) = semn râu, întristare

Negustor = noroc în afaceri
Nervi = treci peste greutăți
Nesățios = oamenii te acuză
Nesigur = lipsit de şansă
Nevoiaş = averea va spori
Nicovală = câştig
Nisip = nesiguranță
Nituri = muncă migăloasă
Nivelând = şansă prin diplomație
Noapte = veşti noi
Nod = încurcături, supărare
Noian de zăpadă = belşug, spor
Nori = satisfacții dacă norul este alb
Notițe = atenție la tot ce este scris
Nuc = protecție, rentabilitate
Nuci mâncând = neplăceri, boală
Nuia = durere, atenționare pentru conflicte
Nuferi = întâlnire sau bucurii pentru cei dragi
Nuntă personală = semn rău;
altă nuntă = noroc
Nu mă uita (floarea Miozotis) = veselie, prieteni noi
Numărare = greutate, contabilizare
Numărătoare = inventariere, calcule
Numere = câştig, uneori trebuie jucate la Loto

O

Oaie = începuturi grele, nefericire
Oală = noroc, împrospătarea unor afaceri
Oameni = întristare, neîncredere, uneori durere

Oase = semn râu de boală, fractură, moarte
Oaspete = pierdere de timp
Obloane = protecție
Oboi = scopuri împlinite
Oboseală = pagubă, încurcături
Obraz zgâriat = suferință, tristețe
Ocară = supărare, ceartă care trebuie aplanată
Ochelari = te urmăreşte sau te bârfeşte cineva
Ochi negri = grijă;
albaştri = veselie;
căprui = atenționare;
verzi = încredere
Odaie = schimbare de stare materială sau matrimonială
Odăjdii = lipsuri peste care treci uşor
Ofilit = scăderea puterii
Ofițer = schimbare de situație
Ogar = duşmani înrăiți
Oglindă = uneori semn râu de duşmănie sau moarte
Ogor = nefericire sau moarte
Olar = muncă susținută cu câştig mic
Om sănătos = bine, mulțumire
Omizi = schimbare, uneori cu pagubă
Omor = atenționare, accidente
Onorat = veselie, înaintare, spor
Opărit = grijă, semne
Opinci = călătorie, oameni care vin de la drum
Oraş mare = călătorii
Orb = întristare, ceartă, necazuri

Orbecăind = lacrimi pentru o cale grea
Orez = bogăție, belşug
Orgă = agitație, petrecere, gânduri împărtăşite
Orizont roşu = pericol, doliu
Ornamente = bunăstare, lux
Orgoliu rănit = schimbare de situație
Orologiu = bucurie în timp
Orz (cereale) = schimbare cu bucurie şi belşug
Os = necazuri
Osie = noroc, direcționare bună
Otravă = boală, moarte
Oțet = întristare, discuții
Ouă = belşug dacă sunt întregi sau vopsite

P

Pachet = câştig
Pafta = amăgiri
Pagodă = ai preocupări deosebite
Pahar = petrecere
Paie = bogăție trecătoare
Paiață = întristare, amăgire
Palat = îmbogățire neaşteptată, rapid
Paletă = schimbare
Palid = boală, gânduri triste
Palmă = greutăți în muncă
Palmier = călătorie în țări străine
Palton = ai nevoie de acoperire în acțiuni sau de tratament
Pană = bucurie, dacă scrii ceva o să fie folositor

Panglică = speranță deşartă
Panoplie = muncă meticuloasă
Panou = ceartă
Pantaloni rupți = se duc necazurile
Panteră = pericol pentru-cuplu
Pantofi pereche = semn bun în căsnicie
Pansament = pericol în sănătate, boli
Papagal = neplăceri în sănătate
Papion = aroganță, neplăceri în societate
Papirus = afaceri
Papuci = nelinişti, dispreț
Par = pericol
Paradă = distracții ocazionale
Parafă = primeşti cadouri sau acte oficiale
Parapet = ai nevoie de precauție şi atenție
Paraşută = griji, pericole de care treci
Paratrăsnet = protecție, zile bune
Paravan = bârfe, curiozitate, de care să te fereşti
Pară = noroc, avere
Parâmă = călătorie pe distanțe mari
Pasăre = bucurie, noroc, veşti
Paşaport = trecere avantajoasă, spor în acțiuni
Pasă = tulburări, discuții, încurcături
Pat curat = musafiri, odihnă, înțelegeri
Patefon = veselie, petrecere
Patent = consolare după o situație critică
Patine = călătorie cu anumite riscuri
Patrafir = ai nevoie de smerenie şi pocăință
Păduchi = noroc, bani, câştig

Pădure = uneori pericole în sănătate, alteori belşug
Pădurar = ceartă la locul de muncă
Păianjen = noutăți, musafiri
Pălărie = ai nevoie de acoperire financiară
Pământuf = schimbare prin necazuri
Pământ = necazuri, boală, moarte
Păpădie = duşmăni
Păpuşă = iubire înşelătoare
Păros = ceartă, neplăceri
Pâr (pom) = lipsuri
Pâr alb = înțelepciune;
crescând = bogăție;
tăiat = lipsuri
Părinte (tată) = griji, situații încurcate
Părinți murind = câştigarea unor situații
Păstăi = greutăți, boală
Pastor = ocrotire, viață liniştită
Pătlăgele = afaceri rodnice
Pătrunjel = neplăceri cu sănătatea
Păun = bucurie
Pâine = câştig, belşug
Pânză = călătorie sau veşti
Pârâu = scapi de griji dacă este limpede
Pechinez = zgârcenie
Pegas (cal înaripat) = reuşite
Peisaj = drum plăcut
Pelerină = veşti sau vorbe încâlcite
Pelican = promisiuni materializate
Pendulă = ceasuri grele

Pene = griji, lucruri încurcate
Pensetă chirurgicală = neplăceri cu sănătatea
Pepene = semn de împliniri
Perdele = secrete dezvăluite
Pernă = odihnă
Peron = călătorie lungă
Perle = noroc în dragoste
Perle = câştig neaşteptat
Perie (de cap) = poate să-ți cadă părul
Perucă purtând = semn rău
Pescari = bogăție neaşteptată
Pescăruş = înălțare în rang
Peşte = sănătate, sporeşte câştigul
Petice = zgârcenie, cumpătare
Pian = destindere, proiecte noi
Piatră prețioasă = folos; bogății
Piatră (stâncă) = pericol de boală, greutate
Piață (mare) = avere, moştenire
Picior (rupt) = semn de durere, boală
Pictor = semn rău, sărăcie, amăgire
Piculină = drum scurt, vorbe plăcute
Piedestal (pe care stai) = primejdie
Piele = întristare, nefericire
Pieptene = semn de răutate, nefericire
Piersică = risipă, cheltuială
Piftie = afaceri bune
Pijama = vei fi ignorat
Pilă = uneori, necazuri
Pinguin = încurcături din cauza timpului

Pion = singurătate, mutări forțate
Pipă = schimbare de locuință
Piper = ceartă, încurcături
Pirostrie = ai nevoie de ajutor de la cei apropiați
Piscină cu apă = afaceri bune
Pisică = neliniște, agitație
Pistol = viclenie, amenințare
Pişcătură = lucruri care se încurcă
Piuă = supărare, stagnare
Pivniță = boală, lucruri ascunse
Plasă = situație care se încurcă
Planor = scrisoare, veşti care te bucură
Plâns = nefericire, supărare
Plouat = perioadă grea, urmată de limpezire
Plopi = spor, afaceri bune
Ploscă = chef, cununie
Ploşniță = semn rău, tristețe
Plută = situații care se rezolvă
Poartă = noutate, ieşire din încurcături
Pocnet = spaimă, surpriză neplăcută
Pod = treci bine peste încurcături
Podoabă = admirați
Poezii = momente intime
Policandru = se schimbă ceva în bine
Polițist = neplăceri, veşti controversate
Polizor = ceartă, semn rău
Polo = libertate, sănătate bună
Polonic = ai nevoie de o mulțumire
Poftind = lipsuri, neajunsuri mari

Pom de iarnă = bucurii şi reuşite
Pom = veselie, bucurie
Pompă = primejdie te urmăreşte
Ponei = semne de întristare, de bătrânețe
Popă = ai nevoie de slujbe religioase
Popândău = sărăcie, amenințare
Popice = pierdere de timp sau de avere
Porci = prieteni, bucurii
Portativ (muzical) = auzi vorbe plăcute
Portocală = neajunsuri, neplăceri
Porțelan = noroc la Loto sau jocuri
Porumb = situație care se îmbunătățeşte
Porumbel = prieteni devotați
Potcoavă = veşti bune, noroc
Potârniche = căsătorie din interes
Povară = să-ți faci alți prieteni
Praştie = cineva o să te lovească
Praz = semn de încredere
Prădători = vei apela la un ajutor
Prăpastie = scapi de necazuri
Prăvălie = nevoi, nefericire
Precupeață = bârfe, discuții neplăcute
Predică = mare cinste şi slavă
Prelată sau cort = nevoi, greutăți
Prezicere = semn bun, poți să-l ții minte
Pridvor = vacanță, timp liber
Prietenie = întristare, ai nevoie de ajutor
Principe = noroc, semn bun
Prins = ştire tristă

Privighetoare = succes în afaceri
Proiectil = confuzii şi pericole
Proteze = nesinceritate
Prund = măreție, schimbare în bine
Prune = dorință de a te impune, lux, înălțare
Pucioasă = o nouă prietenie
Pufoaică = linguşire, ştiri neplăcute
Pui de căprioară = întristare, semn rău
Pulover nou = semn trecător
Pumnal = prieteni falşi
Punte = poți scăpa de griji
Pureci = uneori bogăție, griji, alergătură
Puşcă = viață lungă
Puşculiță = bani pe care-i strângi greu
Puternic = ceartă, greutate
Putină = călătorie apropiată
Puț = necazuri, semn rău

R

Rabin = vei primi anumite veşti
Rac = treburile merg râu sau bârfă
Rachetă de tenis = joc, mişcare
Rachetă = prosperitate
Rachiu = petrecere
Raclă = semn trist, poate şi moarte
Radiator electric = sărăcie
Radio = prietenii îți doresc binele
Raft de magazin = succes în afaceri
Rahat = belşug, semn bun

Rai = vei primi veşti bune

Ramură de copac = semn de afaceri bune

Rană = supărare

Rangă = dificultăți în afaceri

Ras proaspăt = necazuri

Rață = poți avea greutăți

Rază de soare = semnul binelui

Rădaşcă = nehotărâre

Război de țesut = îmbelşugare

Război = vei afla o veste sau starea sănătății este bună

Râie = nefericire

Râme = bârfă, neînțelegeri

Rândunică = veşti bune

Râşniță = supărare, vorbe proaste

Râzând = poate apare o boală

Rece = boală care se apropie'

Rechin = pagubă, neînțelegeri

Reflector = înțelegere

Rege = poți avea o slujbă

Regină care joacă = pot apare umilințe

Ren = poți să te înalți prin şcoli sau grade

Respins de cineva = noroc într-o relație

Rețea de sârmă = gânduri negre

Ricşă = semn de primejdie

Ridicare = grijă, boală

Riduri = viață liniştită

Ridiche = te poți face de râs

Rimă căutând = pierdere de vreme

Rindea = câştigi bani mulți
Ring de box = supărare, doliu
Rinocer = primejdie, luptă
Roabă. = tristețe
Roată = prieten sau soț bun, viață lungă
Robă = auzi vorbe neadevărate
Robinet = poți avea neplăceri
Robot = duşman
Rochie = noroc, schimbare
Rogojină = lipsuri
Roi de albine = noroc, fericire
Rond de flori *= fericire
Rozetă = veşti, bucurie
Rufe murdare = eforturi mari
Rug = spor în afaceri
Rugăciune = noroc, afaceri, sănătate
Rugină = osteneală
Ruletă = pierdere de bani
Rulmenți = sănătate cu probleme
Rupând ceva = perioadă grea
Ruşinos = poți suferi un eşec

S

Sabie = onoare, bucurie
Saci = noroc, câştig, belşug
Saca de apă = se poate să-ți meargă bine
Sacoşe = cineva te duşmăneşte
Salamandră = soartă care se schimbă
Salată = bucurii mărunte

Sală mare = semn de boală
Salbă = nestatornicie, boală
Salcâm = scapi de lipsuri
Salcie = semn bun, zile bune
Salopetă = bucurii
Samovar = necazuri, neplăceri
Sanie = drum lung
Sapă = griji, semn râu
Sarcofag = afaceri necinstite
Sare = ghinioane
Sarmale = boli, griji
Satana = găseşti o alternativă
Safir = peripeții
Satelit = îmbelşugare
Savarină = apetit, musafiri
Saxofon = poți avea nevoi, griji
Săgeată = inițiativă, vorbe
Săniuță = câştig, bogăție
Săpăligă = spor în afaceri
Săpun = seriozitate care impresionează
Săraci = insuccese
Sărbătorit = ti se oferă o slujbă bună
Sărind = belşug
Sărut = necazuri
Sătean = suferință
Sânge = doliu, necaz
Scafandru = spaimă
Scaune = zile nelinişstite
Scaieți = remuşcări, greutăți

Scarabeu = ceartă
Scară = lucruri încurcate pe care le descurci
Scaun = autoritate
Scăldare = îndestulare, sănătate
Scânduri = se pregăteşte o petrecere
Scântei = te poți certa cu cineva apropiat
Schelet = sporeşte averea
Schi = primejdii
Scoici = ți se pun piedici în afaceri
Scorpion = boală
Scrânciob = te pândeşte un necaz
Scriere = fericire sau primeşti veşti
Scrimă = te aşteaptă o boală grea
Scripete = poți avea belşug în casă
Scut = fericire, bucurie
Sculptură = vei fi recompensat
Seceră = semn rău, pagubă
Secerătoare = voie bună
Secure = cineva îți doreşte răul
Seif = ceartă, hărțuială
Seismograf = încurcături
Semafor = poți fi mințit
Semne de circulație = poți avea necazuri
Semne = supărare
Sentinelă = zile tulburi
Seră de flori = dragoste împărtăşită
Seră de legume = afaceri încurcate
Seringi = semn rău, vei fi disprețuit
Sete = nădejde, speranță

Sfeclă = poți merge la-o petrecere
Sfeşnic = necazuri
Sfinți = bucurie, fericire
Sfoară = veşti triste
Sifon = încurcături
Sigiliu = funcție înaltă, onoare
Silabisind = lucru bine făcut
Silă = poți avea dureri de cap
Sinceritate = griji, lucruri fără rost
Sirenă = veşti mai puțin importante
Slăbănog = sănătate
Slănină mâncând = nefericire, boală
Slugi = boală, necaz
Smoală = piedici, întristare
Smochine = afaceri rentabile
Snop de grâu = câştig mare de grâu
Soare = întristare, supărare
Sobă = semn rău
Somn (peşte) = propunere tentantă
Somn (dacă-ți este) = treburile nu merg bine
Sondă de petrol = bogăție
Sonerie = auzi veşti bune
Soră = fericire
Sorcovă = carieră strălucitoare
Spanac = duşmani
Spălându-te = semn bun, prieteni corecți
Spice = duşmănii ascunse, rezolvări rapide
Spini = întâmplări neplăcute
Spirit (suflet) = noroc, semne bune

Spital = veşti proaste, îmbolnăviri
Spânzurătoare = semn de pericol
Sprâncene = bucurie, desfătare
Stalactite = înnoire
Statuie = eşti prețuit de cei apropiați
Staul = întristare
Stânci = muncă grea, fără spor
Stea întunecoasă = întristare
Stea căzând = cineva apropiat va avea accident
Steag = victorie, atenție sporită cu duşmanii
Stejar = noroc, belşug
Stemă = aşteptare
Sticlă = amăgire, întristare
Sticlete = cineva doreşte răul
Stingător = amăgire
Străpuns = atenționare
Stog de fân = afaceri care merg bine
Stol de păsări = poți călători cu folos
Strană = odihnă
Strigoi = pericol
Stropitoare = apar neajunsuri
Struguri = lacrimi, veşti rele
Strung = poți avea necazuri
Struț = bucurii scurte
Studio = semn de voie bună
Stuf = te poți certa cu prietenii
Stup de albine = veniturile cresc substanțial
Submarin = necazuri
Sudoare = sănătate cu probleme

Sufocat = boală incurabilă
Sugând = te poți îmbolnăvi
Sulf = nefericire, boală
Suliță = primeşti veşti
Suind = piedici
Supă fierbinte = veselie apropiată
Supărare = te caută cineva
Surd »îmbolnăvire
Surpătură = nenorocire, pierderi
Surtuc = însoțire bună

Ş

Şa pe cal = ceartă, semn rău
Şalvari = nu te grăbi să poți lua decizii
Şanț = nefericire
Şarpe = hotărâre în tot ce împlineşti
Şevalet = pagubă materială
Şifonier = supărare
Şindrile = noroc, semn bun
Şoarece = câştig, bucurie
Şobolan = petrecere
Şoim = încercări grele
Şopârlă = te poate ataca un duşman
Şoşoni = semn de belşug
Ştampilă = vei face acte
Ştiucă = furtună, se schimbă vremea
Şubă = indispoziție, înfrigurare
Şuncă = poți trece prin necazuri
Şurubelniță = poți trece peste piedici

T

Tablă = eşti o persoană aşteptată
Tablou = semn bun
Talpă (de încălțăminte) = semn rău
Tanc = semn greu, zile grele
Targă = necaz pentru cei apropiați
Tată = noroc, fericire
Tatuat = invidia duşmanilor trebuie evitată
Taur = supărare care se poate revărsa
Tăind capul = victorie asupra celor fără răbdare
Tâlhari = perioadă de încurcături
Tânăr = uneori boală
Târg = vorbe multe
Târnăcop = poți avea câştiguri materiale
Teacă fără sabie = zile liniştite
Teancuri (de pânză) = semn de avertizare
Teasc = câştig
Teatru = treci bine peste necazuri
Telefon = primeşti veşti pentru câştiguri
Telegraf = scrisoare
Televizor = se cere multă grijă şi atenție în toate
Tenis = călătorie, deplasare
Teren desfundat = lipsuri, necazuri
Termometru = vreme schimbătoare
Termos = boală
Teslă = perioadă fără satisfacții
Tic nervos = te afli printre prieteni
Ticălos = semn de tristețe

Tichie = semn de modestie
Tigaie = poți face o petrecere
Tigru = duşmanii se dau de gol
Tigve = modificări în bine
Timonă = călătorie
Tipografie = ceartă pentru moştenire
Tipsie = petrecere cu cheltuială
Tirbuşon = semn bun, chef
Tobă = veste cu bucurie
Tocător = poți învinge în acțiuni
Tocilă = hărnicie
Tocmindu-te = satisfacții
Tolbă = ți se oferă o funcție
Toiag = drum lung
Topor = semn rău
Toreador = luptă, semn de boală
Torpilă = semn de atenționare
Tors de lână = alergătură, afaceri care merg bine
Tort = sărăcie
Torță = botez
Tractor = dragoste cu probleme
Trambulină = grijă pentru sănătate
Tramvai = pierdere de bani, necazuri
Trandafir = trai fericit
Tranşee = ți se poate întâmpla ceva rău
Traverse = schimbare de relații
Trăsură = prosperitate
Treburi multe = avansare la serviciu
Trecătoare = avuție, schimbare bună

Treflă (asul) = bucurii şi bani
Trestie, stuf = nefericire, ceartă
Tricorn (pălărie) = necazuri
Trident = călătorie
Trifoi = belşug, bucurii
Troică = necazuri
Troiță = boală
Troleibuz = perioadă grea, poate insuccese
Trompă de elefant = ascensiune pe scara socială
Trompetă = veşti, vorbe rele
Tron împărătesc = poți avea o funcție sau o mărire
Trotinetă = invidiezi pe cineva
Trup (corp) = onoare, cinste, boală
Trusă medicală = călătorie
Tun = primeşti o veste îmbucurătoare
Tunel = impas, încurcături
Tunet = veşti bune, schimbare
Turban = dureri de cap
Turbat (câine) = duşmanii au greutăți
Turlă de biserică = evenimente dorite, schimbări
Turmă (cireada) = belşug, îndestulare, finalizări
Turn = ploaie, furtună
Turturea = spor, belşug
Tuşind = supărare, nu poți spune adevărul
Tutun = iluzii deşarte

Ţ

Țambal = amenințare, primejdii
Țap = duşmanii pot fi descoperiți

Țapină = perioadă de delăsare
Țarc de oi = pericol de a fi prădat
Țeapă = semn de durere, neplăceri cu bolile
Țesală = te poate afecta ceva, bătaie de cap
Țigani = poți irosi bani
Țigară = spaimă, neplăceri
Țigle = afaceri prospere
Țânțar = musafiri nepoftiți
Țintar = sumă neașteptată de bani

U

Ucis = semn de viață lungă
Ucigând = întristare, necazuri
Ud = boală
Ulcior = semn rău, întristare dacă-l spargi;
cu apă = îndestulare, înțelegere
Uliu = îngăduință
Umbră = avuție, invidie
Umbrelă = câştigi prin protecția cuiva
Umflătură = îngrijorare pentru urmaşi
Umplerea unui vas = rezolvare, realizare
Undiță = reuşite, prinderea unui moment bun
Ungher = noroc
Unghie = sănătate precară, speranțe fără reuşită
Uniformă = veşti contradictorii
Unsoare = agitație, lipsă de odihnă
Unt = îngrijorare
Untură = dobândirea unor lucruri noi
Ură = înțelegere, concordanță în idei

Urcuş = drum bun şi sigur
Unchi = noroc din ceea ce auzi
Urlete = doliu, necazuri, viață grea
Urs = calomnie, ceartă, bârfă
Ursa mare (constelație) = călătorii, orientări bune
Usturoi = te poți certa cu cineva drag
Usturime = boală, dureri
Uşă = pagubă dacă este stricată;
deschisă = musafiri

V

Vaci = viață liniştită;
slabe = alergi după multe ocazii;
grase = asocieri profitabile
Vagon = călătorie
Valuri = poți avea o pagubă
Vamă = supărare, situații controlabile
Vampir = lucruri neplăcute
Vapor = călătorie pe care o realizezi cu bine
Var = schimbarea locuinței
Varză = economii, realizări mărunte
Văduvă = întristare, necazuri
Vărsat (varicelă) = poți primi bani
Vânat = veşti noi
Vânători = duşmani, oameni răuvoitori
Vânt = noroc, te poți feri de pericole
Vâsle = neplăceri în dragoste
Venin = duşmani ascunşi, te pot ataca
Verdeață = noroc în dragoste

Verighetă = bucurii în dragoste, căsătorie
Veşminte = te poți bucura de ceva nou
Veveriță = căsătorie cu bani şi copii
Vie = semn de bani, uneori ceartă
Vierme = semn rău sau muncă zadarnică
Viespe = muncă fără spor
Vin = trai bun, îndestulare
Vioară = petrecere
Vipere (şerpi) = răuvoitori, amici fățarnici
Vitralii = te poți îmbogăți
Vişine = necazuri, boli
Viței = bucurii care durează mult
Vlădică = neînțelegeri, procese
Voie bună =- alergătură, oboseală
Volan = cineva îți poate face o bucurie
Vorbind (cu un mort) = semn bun
Vrabie = certuri în familie, vorbe urâte
Vreme rea = poți avea ce-ți doreşti
Vulcan (erupție) = poți avea necazuri
Vulpe = urmărire, prigoană, înşelăciune
Vultur zburând = câştig, dobândă;
împuşcat = pierdere;
stând undeva = semn de moarte

Z

Zahăr = iubire, dragoste împlinită
Zaharniță = lăcomie
Zaruri = semn bun, poți scăpa de necazuri
Zăpadă = călătorii în străinătate, veşti bune

Zăvor = descoperi lucruri interesante

Zbor = onoruri, lucruri interesante, viată lungă, mărire, avere, bogăție

Zdrențe » persecuție, prigoană, sărăcie

Zebră = semn rău, fereşte-te de falsitate

Zidar = semn de pagubă

Zid zidind = veselie îndelungată;

sărind = te vei bucura;

dărâmându-se = nestatornicie

Zimbru = primeşti o recompensă

Zmeu = semn de dispreț

Zorii zilei « bucurie, semn bun

Zugrăvind = câştig, viață lungă

Bibliografie selectivă

Apostol P. = Viitorul, Ed. Ştiințifică şi Enciclopedică 1977

C. Bălăceanu, Ed. Nicolau = Personalitatea umană, o interpretare cibernetică, Ed. Junimea Iaşi 1972

Bărliba C. = Informație şi competență, Ed. Ştiințifică şi Enciclopedică 1986

Corin Bianu, I. Mămulaş = Dematerializarea parapsihologică, Ed. Paco = Bucureşti 1994

Noemi Bomher = Dicționar de vise, Ed. Moldova Iaşi 1994

Cîmpeanu R. = Incursiune într-un univers posibil, Ed. Dacia 1982

Celan E. = Viața după pragul morții, Ed. Teora 1991

Celan E. = Materia vie şi radiaţiile, Ed. Ştiinţifică şi Enciclopedică Bucureşti 1985

Celan E. -Războiul parapsihologic, Ed. Teora Bucureşti 1991

Constantin-Dulcan D. -Inteligenţa materiei, Ed. Teora Bucureşti 1992

Eliade M. = Sacrul şi profanul, Ed. Humanitas 1992

Floru R. = Somnul şi visele, Ed. Ştiinţifică 1968

Freud S. - Interpretarea viselor, Ed. Măiastră 1991

Gossler M. = Dicţionarul ştiinţelor de graniţă, Ed. Saeculum = Ed. Vestala Bucureşti 1995.

Haşdeu B.P. = Sic cogito, Ed. Evenimentul 1990

Riescu Elena = Mărturii despre nemurire, Ed. Presa naţională Bucureşti 1990

Mămulaş I., C. Bianu = Fenomene parapsihologice, Ed. Teora 1990

Modreanu S. = Visul profetic, premoniţia şi alte fenomene paranormale, Ed. Artemis 1994

Pătruţ A. = De la normal la paranormal, Ed. Sincron 1992

Popoviciu L. şi colab. = Visul Probleme de fiziologie, psihologie şi patologie, Ed. Dacia Cluj-Napoca 1978

Popescu Bălceşti = Enigma vieţii şi a morţii, evoluţia spiritului după moarte, Ed. Taina Press 1992

Seyle H. = De la vis la descoperire, Ed. Medicală 1968

Toffler A. = Şocul viitorului, Ed. Politică 1973

Ţugui I. = Vise viziuni premoniţii, Ed. Roza Vânturilor 1992

Țugui I. = Şapte ani apocaliptici, Ed. Cartea Românească 1992

Țugui I. = Contacte cu universul invizibil, Ed. Moldinform business Filiala din România 1993

Vaugham D. H. Dr. = Visele - Viața noastră nocturnă, Casa de editură „Excelsior G. S". Buc. 1990

CUPRINS

Prefață.....2

Capitolul 1 - În loc de introducere.....4

Capitolul 2 - Visul în ştiință.....9

Capitolul 3 - Visul în literatură.....21

Capitolul 4 - Visul şi cărțile de vise.....31

Capitolul 5 - Vise care au devenit celebre.....39

Capitolul 6 - Visul şi „Banca de vise premonitorii".....51

Capitolul 7 - Visul - un simbol?.....65

Postfață.....78

Mic dicționar de vise.....80

Bibliografie selectivă.....124